*І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .*
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 69. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 15-го КВІТНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 15, 1966 No. 69. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер 14-го квітня 1966 р.

В АМЕРИЦІ

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ НА ВАКАЦІЯХ з приводу Великодніх Свят і почне працювати аж в понеділок 18-го квітня. Сенат скінчив вакації вже в середу 13-го квітня і почав дебати над проєктом про розподіл на нові виборчі округи. Демократи хваляться, що мають із чим показатися перед виборцями. Провідник демократів в Палаті конґресмен Карл Алберт сказав, що конґресмени могли прийти до виборців із „повним великодним кошиком", але республіканці заявляють, що війна у В'єтнамі спричинить те, що виборці не будуть голосувати на демократів цього року. Республіканці хотіли б, щоб Уряд зменшив видатки на внутрішню програму.

ЛІБЕРАЛЬНІ РЕСПУБЛІКАНЦІ ПРОТИ РАСОВОГО ОБМЕЖЕННЯ в партійній діяльності. Дві групи республіканців „Республіканці для поступу" і „Республіканський успіх" звернулися до Республіканського Крайового Комітету, щоб він допоміг неграм реєструватися як виборці і щоб виступив проти республіканських організацій в південних стейтах, щоб вони не підтримували расових сеґреґаціоністів під час цьогорічних виборів. На думку цих двох груп — це „чисте божевілля", коли республіканці в південних стейтах кандидують на членів конґресу як сеґреґаціоністи. Таке становище цих двох груп вже викликало спротив республіканців в південних стейтах.

РОБІТНИЦТВО ДОПОМАГАЄ МИСТЕЦТВУ. Виконна Рада Американської Федерації Праці — Конґресу Індустрійних Організацій зорганізувала окрему підкомісію, яка має зайнятися тим, як зорганізоване робітництво може допомогти різним родам мистецтва. Робітничі спілки мали б опікуватися концертами та драматичними виставами; підтримувати культурні центри; фінансувати мистецькі малярські й скульптурні виставки; жертвувати на шкільні бібліотеки та підтримувати мистецьке виховання старших осіб. В цій справі вислали обіжники до всіх голов 129 міжнародних робітничих спілок.

ЖИТТЯ НА ІНШИХ ПЛЯНЕТАХ не противиться жидівській теології, заявив жидівський вчений рабін Норман Лемм в статті, поміщеній в квартальнику ортодоксальної жидівської думки „Традиція". Біблія ніде не вчить про те, що людина є „унікальною" істотою на світі. Коли людина довідається, що й на інших плянетах живуть розумні істоти, то вона цим не буде принижена, тільки ще більше відчує свою скромність у відношенні до свого Творця-Бога, доброта й могутість якого не є обмежена тільки до одної маленької плянети на окраїнах Молочного Шляху.

ВЕСІЛЛЯ ЛУСІ ДЖАНСОН 6-го серпня має бути в крайовому маштабі, якого досі ще не було в Білому Домі. Запрошення будуть висилати на початку липня до 1,000 осіб. Панна молода матиме 12 дружок, її старша сестра Линда буде старшою дружкою. Покищо незнані подробиці весільного прийняття. Вінчання відбудеться в Католицькій Катедрі Непорочного Зачаття у Вашинґтоні. Вже відомі прізвища кількох дружок, які влаштували передвесільне прийняття в Остіні в Тексасі, на якому обдарували панну молоду різними подарунками.

У СВІТІ

ФРАНЦУЗЬКИЙ УРЯД ВИМАГАЄ ВІД УСІХ ДЕРЖАВ НАТО негайно приступити до обговорення справи відтягнення військ НАТО з території Франції. Ця заява французького уряду є першою реакцією президента де Ґолля на ноту ЗДА. Американська нота заявляла, що ЗДА зліквідують свої бази на території Франції, але вказувала, що подана Францією дата остаточного відтягнення американських військ з Франції на 1 квітня 1967 за вчасна. Прем'єр Помпіду висловив становище французького уряду під час нарад французького парляменту, вказуючи, що перебування військ НАТО на території Франції підтримує холодну війну і може втягнути Францію у війну.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ЗАПЛЯНУВАВ ВЕЛИКУ ПОСИЛКУ ЗБРОЇ ДЛЯ АРАБСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ, та й до інших арабських країн на Близькому Сході. СССР висилає арабам головно літаки. Вже раніше прийшли посилки зброї з Совєтського Союзу до Арабської Республіки і до Ємену, який воює з роялістами, підтримуваними Савді Арабією.

ЧЕРВОНИЙ КИТАЙ ВИМАГАЄ ВІД УРЯДУ ІНДОНЕЗІЇ, щоб дозволив виїхати до Китаю всім китайцям з терену Індонезії. Пейпінґський уряд обвинувачує новий уряд Індонезії в тероризуванні китайців в Індонезії. У протесті, що його вручив міністер закордонних справ Китаю індонезійському амбасадорові, сказано, що тисячі китайців в Індонезії стали жертвами нападів юрби, їхні доми і крамниці сплюндровані, а багато з них повбивано. У цьому протесті китайський уряд вимагає, щоб Індонезія дала змогу китайцям в Індонезії добровільно вирішити, чи вони бажають там залишитись, чи виїхати до Китаю.

ІНДІЙСЬКИЙ УРЯД ЗАЯВИВ, ЩО ГРУПА ПАКІСТАНЦІВ ПЕРЕЙШЛА КОРДОН В БЕНҐАЛЮ і напала на пограничне село Ґоссінпур. Яких 60 пакістанців розброїли трьох індійських поліцаїв, визволили пакістанця, якому закидували нелеґальний перехід кордону, і забрали амуніцію із поліційної станиці. Це перший пакістансько-індійський інцидент від часу підписання замирення між Пакістаном й Індією в Ташкенті.

КОМАНДАНТ 24-ОЇ ПІХОТНОЇ ДИВІЗІЇ, що стаціонує в Німеччині, генерал майор Едвард Ровні в листі до посадника міста Авґсбурґу Вольфґанґа Пеппера перепросив за те, що один американський вояк здемолював шістдесят гробниць на місцевому цвинтарі у Великодню неділю.

В САЙҐОНІ АРЕШТУВАЛИ ДВОХ АМЕРИКАНСЬКИХ ВОЯКІВ, які везли вантажною машиною військові харчі вартости 13 тисяч долярів, щоб їх продати на чорному ринку.

СОВЄТСЬКИЙ УЗБЕКІСТАН МАЄ ПРОБЛЕМУ З ПЛЯШКАМИ ВІД ШАМПАНСЬКОГО. Понад 50 тисяч порожніх пляшок залишились в одному тільки узбецькому готелі. Пляшки від шампанського мають інший виріз і їх не можна наллятн іншим вином. Ресторани не хочуть приймати порожніх пляшок, бо не мають де їх складати.

СОВЄТСЬКИЙ ЛІТАК, ЩО ВПАВ БУВ В ОЗЕРО на території Західнього Берліну, виявився найсучаснішим моделем совєтського джета. Совєтська влада у Східньому Берліні відмовилась прийняти рештки літака, обвинувачуючи англійців, що вони викрали основні частини цього літака.

ПРОҐРАМА

26-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

— яка відбудеться в —

Hotel Sherman House, Chicago, Ill.
CLARK & RANDOLPH STS.

— *починаючи* —

від ПОНЕДІЛКА, 16-го ТРАВНЯ 1966 року

1. Відкриття Конвенції;
2. Звідомлення Верифікаційної Комісії;
3. Вибір:
   а) Конвенційної Президії в складі голови, двох заступників та двох секретарів,
   б) Виборчої Комісії в складі 11 членів,
   в) Комісії Просьб і Скарг в складі 5 членів;
4. Покликання Пресової Комісії;
5. Звідомлення членів Головного Екзекутивного Комітету:
   Головного предсідника Йосипа Лисогора,
   Заступника головного предсідника інж. Степана Куропася,
   Заступниці головного предсідника Анни Герман,
   Головного секретаря Ярослава Падоха,
   Головного касира Романа Слободяна.
6. Звідомлення Головної Контрольної Комісії і її членів:
   д-ра Володимира Ґалана;
   інж. Володимира Коссара;
   Петра Пуцила;
   Івана Кокольського;
   Івана В. Іванчука.
7. Звідомлення членів Головної Ради:
   Богдана Зорича;
   Ярослава Гука;
   Тараса Шпікули;
   Дмитра Шмаґали;
   Василя Гузара;
   Андрія Джули;
   Анни Чопик;
   Івана Одежинського;
   Олени Олек;
   Осипи Олінкевич-Михайленко
   Мирона Куропася;
   Марії Демидчук.
8. Звідомлення головного редактора органу УНСоюзу „Свобода" — Антона Драгана.
9. Дискусія над звідомленнями та їх прийняття;
10. Звідомлення Статутової Комісії; дискусія та ухвали;
11. Визначення висоти запорук і платні головного предсідника, головного секретаря і головного касира;
12. Вибір Головного Уряду УНСоюзу;
13. Звідомлення Комісії Просьб і Скарг; дискусія та ухвали;
14. Внесення і ухвали для добра організації;
15. Різні справи;
16. Закриття Конвенції.

Наради почнуться точно в 9:00 годині ранку, 16-го травня 1966 р. Реєстрація делеґатів в неділю, 15-го травня, від 10:00 години ранку до 11:00 години вечора та в понеділок, 16-го травня, від 7:00 до 9:00 години ранку.

ЗА ГОЛОВНИЙ УРЯД УНСОЮЗУ:

Степан КУРОПАСЬ, заступник гол. предсідника
Йосип ЛИСОГІР, головний предсідник
Анна ГЕРМАН, заступниця гол. предсідника
Ярослав ПАДОХ, головний секретар
Роман СЛОБОДЯН, головний касир

Джерзі Сіті, Н. Дж., 6-го квітня 1966.

КОНВЕНЦІЙНІ КОМІСІЇ

Головний Екзекутивний Комітет УНС на своїх спеціяльних нарадах дня 6-го квітня 1966 р. найменував, згідно з постановою 16-ої статті Статуту УНС, таких делеґатів Конвенційних Комісій:

СТАТУТОВА КОМІСІЯ:

1. Мґр. Іван Геврик, 445 Відділ, Вінніпеґ, Ман.
2. Адв. Тома Дармопрай, 153 Відділ, Філядельфія, Па.
3. Пані Ґеновефа З. Жеребняк, 180 Відділ, Акрон, Огайо
4. Д-р Василь Палідвор, 204 Відділ, Ню Йорк, Н.И.
5. Проф. Іван Телюк, 414 Відділ, Ню Гейвен, Конн.

ВЕРИФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ:

1. Петро Федик, 292 Відділ, Дітройт, Миш.
2. Михайло Фединишин, 155 Відділ, Перт Амбой, Н.Дж.
3. Микола Новак, 257 Відділ, Лос Анджелес, Каліф.
4. Василь Попович, 367 Відділ, Рачестер, Н.И.
5. Микола Сенчишак, 131 Відділ, Шикаґо, Ілл.

Замовлено дальший 61 примірник книжки „Маємо Кардинала" та надіслано 220.00 дол. додаткових пожертв на Фонд Університету в Римі

Джерзі Ситі. — Впродовж останніх днів минулого і перших днів цього тижня вплинули до адміністрації „Свободи" замовлення на дальший 61 примірник книжки „Маємо Кардинала" — 38 українського і 23 англійського видання — та $220.00 додаткових пожертв на Фонд Українського Католицького Університету в Римі, на який призначений і прибуток з продажу книжки. Між новими додатковими пожертвами найбільша в сумі $100.00 вплинула від Михайла Сухорського з Елизабету, який раніше замовив також чотири примірники книжки і вже раз надіслав $5.00 в характері додаткової пожертви на Фонд Університету, отже разом за книжки і як додаткову пожертву одержано від п. Сухорського суму $125.00. Дальші додаткові пожертви надіслали: Євген Тутович з Бруклина — $25.00, Клявдія і Данило Квасниці з Рочестеру — $20.00, по $10.00 — крім замовлення на книжку — додатково пожертвували: Михайло Дем'янчук з Філядельфії, В. й Й. Сироїди з Еспаноля, Стефан Хом'як з Болтов та Андронік Копистянський з Юніондейл. По $5.00 жертвували. Н. Н. з Амстердаму, Стефан Зубаль з Лорейну, Ю. Федорак з Торонта, Андрій Яріш з Рочестеру, Едвард Рокіський з Вейн та Петро Задорецький з Вашинґтону. Менші пожертви надіслали: інж. Омелян Тишовницький, Роман Скоробогатий та Всеволод Будний. Книжки крім згаданих, замовили: Василь Трутин, о. Роман Ганкевич, інж. Ярослав Яворський, Ярослав Криштальський, проф. Мирон Куропась. Василь Бойко, д-р Зенон Винницький, Кооп. „Плай", Стенлі Патронік. д-р Клеменс Мельник, — Євген Довгань, д-р Дарія Савдик, Т. Кузьма, о. Маріян Цурковський, Роман Бей. о. Самуїл Квартуччі, Г. Майборода, Орест Колтунюк. Олександер Одуляк, Франц Колодій. Український Католицький Чоловічий Клюб в Сидні, Канада, В. Б. Гуссар, ОО. Василіяни в Англії, Петро Такай і Роман Шелевич.

Президент Джансон дякує українцям Клівленду за підтримку

Клівленд, Огайо. (з рв) Президент Л. Б. Джансон передав окремим письмом з 31-го березня 1966 вислови подяки українській громаді Клівленду за підтримку його в'єтнамської політики. Таку заяву підтримки вислано йому в імені 1400 осіб, присутніх на клівлендському Шевченківському Фестивалі дня 27 березня ц. р. Також сенатор Френк Дж. Ловші, (Д. -Огайо), член Сенатської Комісії закордонних відносин, висловив дня 29 березня ц. р. „глибоку вдячність 1400 клівлендцям українського роду за привіт і довір'я до його політичної діяльности, вірючи, що Фестиваль був під кожним оглядом успішним." З цього самого приводу перший конґресмен стейту Огайо, Роберт Е. Свіні, переслав дня 2-го квітня ц. р. окремий документ на адресу керівника публічних зв'язківХору, кажучи, що він „вдячний цілій Українській Громаді Клівленду за щирий лист з підтримкою його зусиль у Конґресі Америки, дякуючи за підбадьорування, приязнь і зацікавлення". Присутній на цьогорічному Шевченківському Фестивалю Клівленду член Конґресу ЗДА Чарлз А. Ваник склав з дні 29 березня ц. р. на руки Президента Джансона окрему інтерпеляцію про таку шевченківську акцію українців Клівленду, що буде документована в Конґрес. Рекорді.

Президент Джансон турбується війною у В'єтнамі

Вашинґтон. — „Ніхто не турбується війною у В'єтнамі більше, ніж Президент" — заявив провідник демократичної більшости в Сенаті сенатор з Монтани Майк Менсфілд. Політичні заворушення у Південному В'єтнамі змусили американського президента перевірити справу війни. Цю заяву склав сенатор Менсфілд перед репортерами після того, як в Сенаті республіканський сенатор з Кентакі Джан Шерман Купер висловив думку, що — якщо південні в'єтнамці не бажають далі вести війни — „ЗДА не повинні продовжувати її за них". Також голова Комісії Збройної Служби Сенату демократичний сенатор із стейту Джорджія Ричард Рассел сказав ще минулої п'ятниці: „якщо стане ясним, що в'єтнамці не бажають собі американської допомоги, я підтримуватиму відтягнення американських військ з В'єтнаму". Демократичний сенатор з Огайо Стефан Янґ сказав у своїй промові в Сенаті: „Якщо після повалення військової хунти маршала Кі новий уряд у Сайґоні скаже „Американці йдіть додому", то не буде ніякої альтернативи. Інакше виглядатиме перед світом, що американські збройні сили тільки замінили французьку колоніяльну силу". Тимчасом у Південному В'єтнамі тривають далі заворушення. Студенти забарикадувались у середній школі у Сайґоні, вивісивши транспаренти „В'єтнам належить в'єтнамцям". Вони видали декларацію, в якій вимагають негайних виборів і встановлення цивільної адміністрації. Північною частиною Південного В'єтнаму управляють війська, нельояльні до сайґонського уряду. Маршал Кі відтягнув новий полк з фронту для підтримки парашутних відділів і інших охоронних відділів на випадок нових демонстрацій. Він заявляє, що не уступить під пресією демонструючих „бітників" і готов вжити сили проти буддистів.

Фармери нарікають на інфляцію, яка зменшує їхні прибутки

Ітака, Н.И. — Голова Федерації Американських Фармерських Бюр Чарлз Б. Шуман, промовляючи в Корнельському університеті, заявив, що Уряд президента Джансона хоче зробити фармерів жертвенним козлом, який має терпіти внаслідок інфляційної політики, бо Уряд видає забагато грошей. Уряд, на думку промовця, двома способами старається зменшити прибутки фармерів. По-перше, фармери мусять платити вищі ціни за ті всі товари, які вони купують для ведення рільничої господарки. По-друге, фармери мають зменшити ціни на свої продукти. Шуман сказав, що Президент добре знає про те, що завеликі федеральні видатки спричиняють збільшення цін, обезцінюючи тим самим долярь. Кошти фармерської продукції збільшилися з $26.2 більйона в 1960-му році до $30.3 більйона в 1965-му році. Шуман назвав такі урядові акції, які зменшують прибутки фармерів: (1) заборона продавати збройним силам свинину, бо вона задорога; (2) Уряд демпінґує зернову надвишку; (3) збільшує скількість імпортованого сиру; (4) визначає квоти на експортовані шкіри; (5) секретар рільництва заповів, що ціни на фармерські продукти мають зменшитися на від 6-ох до 10-ох відсотків в цьому році. Фармерські прибутки збільшилися в останніх 5-ох роках незначно, і то завдяки федеральній допомозі.

Д-р М. Снігурович вибраний головою Української Спортової Централі

Загальні Збори Української Спортової Централі Америки і Канади, які відбулися 2-го квітня в Клівленді, вирішили перенести осідок Централі на два наступні роки на терен СУ АСТ-Схід. Згідно з цим на пост голови УСЦАК вибрано д-ра Михайла Снігуровича з Ню Гейвену, дотеперішнього містоголову СУАСТ - Схід та його ланкового відбиванки.

Збори вислухали звітів уступаючої Управи, яку очолював Ярослав Хоросстіль з Торонта, та уділили їй абсолюторію. Новий голова УСЦАК має добрати собі склад нової Управи з діячів УСЦАК і його делеґатури на Сході.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНОЗНАВСТВА ОРГАНІЗУЄ ВИКЛАДИ З ЛІТЕРАТУРИ

Ню Йорк. — Історично-Філологічний Факультет Університету Українознавства влаштовує в суботу, 16-го квітня 1966 р. в годині 3-ій по полудні — чергові виклади в залі НТШ, 302 Вест 13 вулиця в Ню Йорку. В програмі викладів мґр Л. Храплива говоритиме про „Новішу українську літературу", а проф. д-р В. Лев — про „Нову українську літературу".

ВИЙШЛО ЧЕТВЕРТЕ ЧИСЛО „НОТАТОК З МИСТЕЦТВА"

Філядельфія. — Філядельфійський Відділ Об'єднання Мистців Українців в Америці видав нове, вже четверте число „Нотаток з мистецтва" з датою лютого 1966. На 72 сторінках великого альбомного формату поміщені статті на мистецькі теми, репродукції творів наших мистців, мистецька хроніка. Число в головному присвячене українській графіці. Статтейний матеріял відкриває стаття мистця Михайла Дмитренка під назвою „До своїх джерел". Далі йде стаття Володимира Січинського про сучасну українську книжну графіку. Редактор журналу Петро Мегик подає огляд графічних оформлень українських книжкових видань.

УКРАЇНЕЦЬ КАНДИДУЄ НА РАДНОГО КЛІВЛЕНДУ

Клівленд. — Українець, А. Г. Соббота кандидує з демократичної партії на Репрезентанта стейту Огайо в місті Клівленді, 48 Дистрікт. який складається з вард 3-5-7-8. Цей кандидат має можливість виграти у цих цьогорічних виборах, бо він вже раз кандидував на це становище і дістав багато тисяч голосів, не маючи індорсацій жадних організацій ані жадної пропаґандивної літератури.

Він живо цікавиться українськими справами і є на листі спонзорів великої кампанії за випуск в Америці поштової марки на честь Тараса Шевченка.

ПРОФ. І. ВОВЧУК ПРОМОВЛЯТИМЕ В НЮАРКУ

Нюарк. — „Замирення чи боротьба?" це тема доповіді проф. І. Вовчука, який говоритиме у Народному Домі в Ірвінґтоні в суботу , 23-го квітня в год. 7-ій веч., з рамени місцевої філії Українського Народного Університету.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Ситі і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Сила Христової віри

Ведена з величезними витратами людських сил і грошових засобів, антирелігійна боротьба в Совєтському Союзі закінчилася повною програною комуністичної партії й режиму і створеного ними апарату безбожницької пропаґанди. В цілому ряді статтей і виступів, друкованих у совєтських таки газетах, керівники і теоретики совєтського безбожництва виразно признають, що в боротьбі з т. зв. „релігійними пережитками" завели всі заходи й засоби. Безуспішними і даремними виявилися не тільки переслідування та репресії, але й стосовані останнім часом методи „наукового" переконування віруючих людей, сполучені часто з нібито добровільним замиканням церков і ліквідацією церковних громад. Не зважаючи на всю аґітацію і такого роду „адміністративні заходи", кількість віруючих, навіть у тих місцевостях, де церкви замкнено, не зменшилася, але постійно зростає. Що більше, в ряди віруючих включається все численніше й активніше молодь, індоктринована ще з дитячих років безвірницькою комуністичною ідеологією. Така ситуація примушує режим шукати нових методів поширювання атеїзму серед мільйонових мас віруючих людей. Перед режимом встала альтернатива: або вертатися до відкритих переслідувань релігії, або ж зрезиґнувати із даремної витрати сил на поборювання релігії, яка виявилася сильнішою за комуністичну ідеологію і щораз буйніше відроджується. В духовому відношенні режим не має чого протиставити Христовій вірі. Пропозиції поборювати релігію з допомогою творення нових комуністичних обрядів і церемоній такі сміховинні, що в успіх їх не вірять, здається, навіть ті, хто з ними виступає. Цікаво у зв'язку з цим пригадати, що в резолюціях, прийнятих 23-ім з'їздом Комуністичної Партії, немає взагалі згадки про боротьбу з „релігійними пережитками" — так, як це було в постановах попередніх з'їздів і пленумів.

Яскравим прикладом непереможної сили Христової науки може бути відзначування цьогорічних свят Воскресіння Христового на Україні і в інших країнах Совєтського Союзу. В усіх місцевостях, де ще залишилися незамкненими Божі храми й доми молитов, у Великодню ніч і в дні Воскресіння Христового були вони переповнені людьми. Сміливіше, подекуди цілком відкрито, опроваджували наші селяни свій традиційний Великдень, пов'язаний з усіма церковними обрядами і народними звичаями. Характеристичні факти про відродження релігії в СССР подають у своїх статтях кореспонденти американських газет: Троїцько-Сергіївська Лавра в Загорську біля Москви, як також усі сорок не закритих ще церков у самій Москві були переповнені вірними під час Воскресної Утрені. Наплив людей був такий могутній, що міліція мусіла припинити ввесь вуличний рух і зайнятися реґуляцією руху автобусів і авт, переповнених віруючими людьми. Порядкову службу біля церков виконували не тільки вихованці духовної семінарії, але й студенти університетів. Невеликі групки безбожників, що пробували зірвати богослуження, прогнано, а то й побито. Заповнювали церкви не тільки старші люди, але й діти та юнацтво.

Цьогорічні Великодні Свята в Совєтському Союзі ще один переконливий доказ, що Церква Христова там жива і що ніякі „врата адові" не одоліють її.

Демократія у Південному В'єтнамі

Події у Південному В'єтнамі дійшли до вершка кризи. Воєнні дії проти комуністичного аґресора затемнює політична боротьба. Не зважаючи на нові заходи прем'єра військового управління, щоб переговорами дійти до впорядкування внутрішніх проблем, країна не виходить із хаосу. Північна частина відмовилась підпорядкуватись Сайґонові. В Да Нанґу і в Гюе проти військової хунти відбуваються демонстрації, в яких беруть участь також вояки і поліцисти. Найважливіше, що ці демонстрації мають також протиамериканський характер і неґативно впливають на воєнні дії. В'єтнамські робітники відмовляються розвантажувати американські кораблі, і це ослаблює воєнний потенціял.

Найсильнішою політичною групою в Південному В'єтнамі є буддисти. Це ж їхні демонстрації завдали остаточного удару режимові маршала Кі. Переглядаючи звідомлення в американських газетах, завважуємо, що найбільшою недостачею американців є незнання внутрішньої проблеми тієї країни. Це ж бо провалюється не перший південнов'єтнамський уряд, і тому дивує, що попередні урядові кризи не стали пересторогою перед цією найповажнішою. Буддисти вимагають передання влади цивільному управлінню. Вимога демократична, і вона може тільки радувати американців, які й прийшли у В'єтнам, щоб оборонити демократію.

Саме в час найбільшого посилення кризи деякі коментатори намагаються збагнути ролю американської армії у В'єтнамі. Спершу Вашинґтон заявляв, що вона явилась туди на офіційне запрошення леґального уряду, щоб допомагати в боротьбі проти комуністичної аґресії. Сьогодні вже немає того уряду. Та й Вашинґтон після комуністичної атаки на американські кораблі в затоці Тонкін заявив, що американська армія воює у В'єтнамі тому, що та країна має „вітальне значення" для безпеки ЗДА.

Свою політику мають і в'єтнамські політичні групи. Провідник крайнього крила буддистів, Тіч Трі Кванґ, говорить про замирення. Перебравши управління державою, ця група буддистів може започаткувати переговори з В'єтконґом, що означало б в дальшому відправу американської армії з території Південного В'єтнаму. Населення країни, роками нищеної війною і хаосом, довгі сторіччя експлуатованої колоністами, в такій дійсності могло б підтримати політичну програму буддистів. Сайґонські студенти одверто запитували прем'єра Кі: чому американці бомбардують В'єтнам, а не Китай? Чейже Китай є головним корінням непорозуміння, і справжня війна у В'єтнамі — як заявляли ці студенти, — ведеться між двома силами: демократичною — ЗДА і комуністичною — Китаєм.

Південний В'єтнам говорить про демократію. Демократію захищають і ЗДА. Та у розпалі війни не так легко будувати демократію в країні, яка віками була позбавлена найпримітивніших прав. Тож становище ЗДА на тому терені поважне і відповідальне. Від нього залежить не тільки виграна чи програ війни у В'єтнамі, але в значній мірі й доля демократії у світі.

А. Заплітний

КИТАЙСЬКІ ДЕБАТИ В АНГЛІЙСЬКОМУ ПАРЛЯМЕНТІ

Почав їх 10 лютого ц. р. лорд Кеннет у Палаті Лордів, навівши заяву секретаря оборони ЗДА МекНамари на останніх зборах НАТО. В тій заяві були три запити: Чи червоний Китай рішений загорнути під свою владу поважну частину Азії? Чи така настанова Китаю має вплив на життьові інтереси ЗДА та їхніх союзників? Якщо Китай має такі аґресивні наміри, то як потрібно діяти, щоб їх унешкідливити? Очевидно, коли відповідь на перше питання буде неґативна, тобто червоний Китай не має наміру загорнути під свою владу суміжних країн, тоді відпадуть два дальші питання.

Лорд Кеннет перейшов по черзі всіх сусідів Китаю. На його думку, Ляос з двома мільйонами населення, без природних багатств, а так само мала Камбоджа, не можуть довгий час втриматися як незалежні держави.

Якщо йдеться про Таїленд, то там є тепер біля 20.000 американців, які збудували на його території п'ять модерних летовищ і досить довгий нафтопровід. Нічого дивного, що Пейпінґ раз-у-раз закликає через радіо таїлендців скинути теперішній уряд, бо він, мовляв, став цілковито по стороні ЗДА в американсько - китайському спорі.

Пейпінґ ще в 1961 р. поладнав з Бірмою всі територіяльні спори, хоч міг дуже легко зайняти частину або й всю цю країну, а з її столиці Ранґуну зробити для себе вигідний порт на Індійському океані.

Складніша справа з Індією. Кордон між обома країнами встановив ще перед першою світовою війною лорд МекМеґон, коли Великобританія була на вершку своєї могутности. Користаючи з немочі Китаю, кордон поведено так, що він значно побільшив територіяльно Індію, тоді британську колонію. Китайці тепер питають: чому індійці мають затримати відібрані від нас землі, коли ми були слабі?

Під час останньої індійсько - китайської війни китайці виявили велику стриманість. Вони обмежились незначним пересуненням кордону, хоч могли розбити індійську армію і примусити Індію до більших територіяльних поступок.

Помітнішої акції не зробили китайці в Непалі, Буттані та Сіккімі, малих державах, що є під індійським протекторатом, і відносно Афґаністану та Пакістану.

Під знаком спору стоїть з минулого століття незвичайно довгий кордон між СССР і Китаєм: знесилений Китай був примушений тоді відступити царській Росії простори, що довгі віки належали до китайської імперії. Покищо справу цього кордону заторкнено мимоходом.

Недавно Совєтський Союз уклав з Монголією військовий договір, спрямований проти Китаю. Відносини між обома цими великими комуністичними країнами напружені. Москва ще в 1961 р. стримала господарську та військову допомогу Китаєві. Вона стала по стороні Індії під час індійсько - китайської війни. Між ними йде також велике суперництво за провідну ролю в світовому комуністичному русі. Китай уважає Москву зрадницею, що покинула його в трудній ситуації і зреклася основних доктрин комунізму.

Лорд Кеннет не прив'язує великої ваги до ідеологічних спорів. На його думку, вони без великих труднощів можуть бути поладнані. Далеко важливішим є факт, що між обома державами лежить довгий пояс магометанських країн, що їх загарбала царська Росія. Народи тих країн не забули, що колись були вільними й незалежними. Прийде час, коли вони захочуть знову бути вільними. Тоді мусить заломитися совєтська колоніяльна імперія так, як це сталося із західньоевропейськими потугами.

Очевидно, китайці радо привітають їхні прагнення, і всіми засобами цим магометанським народам помагатимуть, тим більше, що мають у кордонах своєї держави поважну кількість магометан. Китайська експансія бере напрям на північ, бо ці країни, що їх звичайно називаємо Туркестаном, слабо заселені і дуже багаті на різні мінерали. Отже, смертельно загроженим є Совєтський Союз, а не Захід. Я думаю, — казав далі лорд Кеннет, — що незадовго Москва буде старатися наблизитися до Заходу, щоб забезпечити собі його помічну руку, коли тріщатимуть фундаменти її колоніяльної імперії. Ми, очевидно, могли б порадити росіянам, щоб вони погодилися на повну і дійсну незалежність їхніх колоній, на Коммонвелт, як це зробили Великобританія та інші західні держави.

Загально вважають, що Північна Корея і Північний В'єтнам є китайськими сателітами. На ділі, в обох цих країнах іде дуже завзята, хоч не голосна, боротьба між Китаєм і СССР за впливи. Тайвань не хоче чути про будь - яку залежність від Китаю. Японія й досі не визнала комуністичної китайської республіки. Гонґ-Конґ під владою Британії, а Макао — Португалії. Тибет, оточений з усіх сторін Китаєм, є китайською провінцією.

Лорд Кеннет хотів переконати слухачів, що уряд Мао Тсе-тунґа не є таким напасливим, як його малюють. Треба, — сказав він, — звертати більше уваги на його дії, як на заяви та пропаґанду.

Інші лорди доповнювали або спростовували твердження і погляди першого промовця.

Ірл Данді твердив, що таким дуже повздержливим червоний Китай ніколи не був. Китайці надзвичайно зарозумілі щодо своєї старої культури. Вони ароґантні і дивляться згори на інші народи. Вони заповіли ревізію всіх міжнародних договорів, навіть з часів династії Манджу. Тибет не завжди був під владою Китаю, — сказав Данді, — були часи, коли китайська влада була там тільки номінальною. Якщо полишимо на боці правну сторону, то світом потрясла жорстокість, навіть масове винищування населення Тибету, коли ця країна попала під владу китайців. Є поважні підстави думати, що від аґресії супроти сусідніх країн стримав їх страх перед війною зі ЗДА та СССР.

Лорд Кінґ Гол твердив, що китайці мають аґресивні наміри до країн на північ і схід від ріки Амуру і країн Центральної Азії. З вірогідних джерел до нас доходять чутки, — сказав він, — що на довгому китайсько - совєтському кордоні велике напруження і часта стрілянина. Якщо такий стан триватиме ще кілька років, то він напевно приведе до війни. До цього лорд Бурн додав, що червоний Китай хоче посуватися також на південний схід Азії, але там такі перелюднені й голодні країни, як Індія. Багато простору є по противній стороні, в країнах, суміжних з СССР. Англія не може вийти з південно - азійських країн, Маляйзії та Синґапуру, бо тоді зродиться порожнеча, в яку відразу скочить Китай.

Ірл Селкірк остерігав американців і своїх земляків, що епізмент в такій ситуації був би найбільшим нещастям для всіх.

Не входячи в критичний розгляд, ми навели найголовніші моменти з цих дебат у Палаті Лордів, бо вони віддзеркалюють погляди англійської нації на китайську проблему. В дебатах брали участь представники обох партій, і між їхніми твердженнями не було поважних розходжень.

На особливу увагу заслуговують погляди дискутантів на ролю Совєтського Союзу та на його упадок як колоніяльної потуги. Це була ясна і для всіх самозрозуміла справа. Її не потрібно було доказувати. Ніхто не трактував її, як політичну сенсацію. Також ніхто не може твердити, що вона вийшла з ворожого наставлення до СССР. Навпаки, Великобританія, після того, як перестала бути потугою першого ступня, завжди була дуже примирливою, поступливою супроти московських комуністів.

Ці дебати також посередньо кидають світло на інші західньо - европейські держави. Американська преса раз-у-раз нарікає, що европейці не мають страху перед Совєтським Союзом і не вважають його тепер таким небезпечним, як за часів Сталіна. Це вказує на те, що в Европі існує таке саме переконання, як в Англії, щодо майбутнього розвалу московської колоніяльної імперії.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Людмила Коваленко

ВЕЛИКОДНЯ ЗУСТРІЧ З УКРАЇНОЮ

— Ludmila, there is a beautiful story about a nice old Ukrainian lady, — сказала мені, вбігаючи, сусідка, і подала "Ladies Home Journal" за квітень.

— Well, perhaps I am nice, but certainly I am not old! — відповіла я суворо, але вона легковажно розсміялась і втекла додому.

Так я познайомилась із зворушливим великоднім оповіданням „Мадонна в кухні". Написав його Рюмер Годден, і редакція зазначає, що, перед опублікуванням цього оповідання в книжці, вона містить його, як спеціяльний подарунок для старих і молодих читачів.

Звичайно, це найбільш приємний подарунок для нас, українців, хоч, мабуть, чимало наших людей будуть незадоволені, бо українка там — це хатня робітниця, яка починає працювати в родині, де і чоловік і жінка переобтяжені працею архітекти, які часто залишають двох своїх дітей самих на себе. Внаслідок цього хлопець дев'яти років розвивається в атмосфері непевности і змінности, в почутті, що в нього нема дому, нема затишного кутка, де він може „розкритись", знаючи, що всі його думки будуть сприйняті з теплою увагою. Була уже там за хатню робітницю данська дівчина Тов, була і французька Бабетт, але це все було не те, аж доки не з'явилась українка Марта.

Власне, Марта зуміла підійти до дітей, вселити в хлопця почуття певности і захисту, так що він потроху почав „розкриватись." Раніше він тільки брав усе, що йому подобалось, і заносив у свою кімнату на горищі, куди не дозволяв нікому заходити. Він тільки споживав, а нічого не давав іншим.

Теплий вплив Марти потроху викликав у хлопці бажання щось зробити, і зробити саме для неї, для Марти, яка часто плакала, що кухня не така, як має бути, бо нема в ній святого місця, нема чудових, оздоблених ризами ікон, які висіли в кутку в її хаті, вдома.

Починаються походеньки дітей по Лондону в пошуках такої ікони, про яку мріяла Марта. Це — чудовий опис того, як потроху розгортається, немов пуп'янок, дитяча душа, і сонцем, яке надихнуло тепло для цього розквіту, є саме українська жінка, ота Марта, що понаставляла в модерній кухні в Лондоні горщичків та горняток з різними рослинами, внесла туди вигідне старе крісло і кинула подушку для кішки, яку перед тим хлопець не дозволяв навіть погладити.

Звичайно, і тут є трохи звиклої вже для нас плутанини, на зразок того, що „Україна і Польща майже те саме". І зрозуміло, що дехто може заперечити проти того, що Марта цілковито віддається оцим чужим дітям, як тепер негри часто заперечують проти характеру дядька Тома в повісті Бічер Стов. Але саме ця книжка перетягла силу симпатій і співчуття на сторону негрів, і, мабуть, нема нікого з українців у віці старшому за 25 років, хто не плакав би над тяжкою долею дядька Тома! Оповідання „Мадонна в кухні" менше за книжку Бічер Стов і не порушує такого гарячого питання, як рабовласництво в Америці напередодні Громадянської війни. Але „Ледіс Гом Джорнал" читають чотири мільйони жінок, і, якщо в їх серцях лишиться зворушливе почуття вдячности до цієї українки, то й то добре.

Можуть, звичайно, бути заперечення проти того, що героїня цього оповідання — проста жінка, служниця. Але не журімось цим. Пригадую, як сімнадцять років тому, коли я приїхала до ЗДА, в „Свободі" друкувались оголошення тільки про те, що треба хатньої робітниці, або „жінки до дітей", або робітниць на фабрики та прибиральниць. А тепер?! Прошу глянути на оголошення в „Свободі," і ви побачите, що там тепер банки рекламують свої добрі відсотки, аґенти пропонують купувати доми, фірми шукають креслярів та інженерів і т.д. Потроху, те саме станеться і в літературі. І тоді в англійських і американських журналах писатимуть про українку — співачку чи просто українку — красуню з витонченими манерами, або про українку — електроніка, яка бере участь в опрацюванні проєкту полету на Марс.

Все це прийде, якщо ми й далі будемо працювати так наполегливо, як досі, якщо молодь не підведе нас і не змарнує всієї досьогочасної праці.

А покищо приємно дістати й таку писанку, як „Мадонна в кухні."

Канада продає Китаєві пшеницю за $550 мільйонів

Оттава. — Канадійський міністер фінансів Мітчелл Шарп повідомив, що Канада збільшила скількість пшениці, яку має продати комуністичному Китаєві впродовж найближчих трьох років. Мають продати від 168 до 280 мільйонів бушлів пшениці, ціна якої може виносити $550,000.000. Це буде найбільша скількість пшениці, продана згідно з одним контрактом в історії Канади. В 1963-му році Канада продала була СССР пшениці за 270,000,000 долярів. Контракт в цій справі заключено в жовтні минулого року, але тепер збільшено число бушлів, яке в первісному контракті виносило від 112 до 186.7 мільйона бушлів. В перших п'ятьох місяцях 1966-го року мають вивезти 59.7 мільйона бушлів. Китай платить готівкою у висоті 25 відсотків ціни, а решту має заплатити впродовж 18-ох місяців після доставки. Всю пшеницю мають доставити до 31-го липня 1969-го року.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

До 50-ліття Української Національної Революції

На сторінках „Свободи" вже була мова про відзначення 50-ліття з дня відновлення української держави, проголошеного Третім Універсалом в листопаді 1917 року.

Тому, що підготову до відзначення цієї дати чомусь занедбано, я хотів би висловити деякі свої думки.

Що ми цю дату мусимо спільно і велично відзначити — ніхто не заперечить. Бож в Україні російсько-комуністичний уряд уже роками готовиться відзначати 50-річчя „великої жовтневої соціялістичної революції і утворення першої в світі соціялістичної держави", в якій поневолено український народ.

Без сумніву, проголошення УНРеспубліки ми завдячуємо у великій мірі пробудителеві української національної свідомости, нашому пророкові Тарасові Шевченкові. Тому відзначення 50-ліття дня проголошення української держави треба пов'язати з ім'ям Тараса Шевченка, з його пам'ятником у Вашинґтоні.

Святкування треба розпочати в столиці ЗДА коло пам'ятника Тарасові Шевченкові. З усіх кінців Америки мають прибути на це свято молодь і старше громадянство. В короткому вступному слові в англійській та українській мовах має бути подана ціль зібрання. Після того мають бути відспівані „Заповіт" та український і американський гимни. Обов'язково треба подбати, щоб на урочистості був присутніх хтось близький до Білого Дому чи навіть Президент ЗДА.

По обіді в репрезентативній залі влаштувати концерт у виконанні наших найкращих мистецьких одиниць. На цей концерт запросити (вислати безплатні квитки й потрібні інформації) визначних американських політичних діячів та амбасадорів.

В той самий день влаштувати бенкет з кількома короткими доповідями.

Подбати, щоб преса, радіо і телевізія Вашинґтону і околиць знали, що такого то числа має відбутися в столиці відзначення 50-ліття української державности.

Свято має відбутися тоді, коли сенатори і конґресмени ЗДА перебувають в столиці. Хто про все це мав би подбати, згадано в дописі А. Гудовського.

Олексій Коновал

Шикаґо

За жменю колосся

Сценка з життя колгоспного життя: „Я сидів на краденому мішку і, похнюпившись, думав, скільки років мені присудять. Тоді наші закони були суворішими, бо судили й за жменю колосся на страх і для науки іншим. А за мішок зерна я міг сподіватися цілих п'ять-шість років ув'язнення.

Була ніч. У хаті блимав каганчик, на полу заніміла з дітьми жінка. Уповноважений роздивлявся моє нехитре хліборобське майно й говорив:

— Ех, Юхиме, Юхиме, — дурна голова, до чого ти докотився? У кого крадеш? У себе? В рідного колгоспу?

Пришкандибав дільничий міліціонер:

— Та що ви, товаришу уповноважений, з ним бесіду ведете?... Злодій і крапка! — і сів край столу писати протокол.

Я мало не схопив службового чоловіка за барки:

— Мій дід та батько були чесними хліборобами. А я вкрав, бо ... знав, що знову одержу на трудодні грами, грамами дітей не нагодуєш і не одягнеш... (З кореспонденції Р. Федорова в „Молоді України" 15 березня).

Марія Струтинська

БЕРЕЖАНИ

(2)

Збудилася я рано, н а д і мною стоїть мама і каже, що час уже вставати до школи, а я так страшно хочу спати...

Як я вже вмилася і мама чеше мене, то Нуся завсіди мусить зачати рипіти. Мама ніколи не дає їй довго плакати, бо вона заходиться і синіє, і може так зайтися насмерть. Мама аби як закручує мені кіски стяжкою і знов повторює, що мені конче треба обтяти коротко волосся — воно таке, як мишачий хвостик — а тоді поправиться.

Поки мама втихомирює Нусю, Стефко, котрий прибіг уже на сніданок, сміється з мого мишачого хвостика і докучає мені, і я хочу плакати. Тим часом прибігла Петруня з рогаликами в і д Швардрона, бере Нусю на руки й підкидає її. Нуся сміється, а ми всі йдемо пити каву, бо й Ромко вже з'явився.

По сніданку мама дає кожному торбинку з хлібом, з чимось там і з яблуком, а Стефко завсіди хоче замість того два ґрейцарі, бо він воліє купити собі там у терціяна. Часом мама дасть йому, для відчіпного, але звичайно скаже, щоб уже йшов собі й не завертав голови. Хлопці забираються, а мама сідає годувати Нусю кашкою. І ще мама каже мені добре завинути собі шию шаликом, бо я пробувала була не піти до школи і пожалілася мамі, що мені дряпає в горлі — і то навіть правда! Але воно не помогло, як помагало давніше.

Моя школа далеко, на Адамівці, і, поки я до неї долізла, на вулиці нема вже дітей, а в клясі діти уже навіть помолилися. Я привіталася з учителькою, але на неї не подивилася, щоб не бачити її незадоволеної міни. Вішаю плащик на шараґах під стіною і йду до своєї першої лавки. Там сидять найліпші учениці, а я там тільки тому, що мій татко — інспектор.

В клясі чути крейдою і порохом, вікна позамазувані білим, і нічого крізь них не видко. Треба уважати, чи вчителька не викличе мене до читання, хоч викликає вона лише тих дітей, котрі стогнуть над кожним словом. Диктат я пишу скоренько і без помилок, але криво й помазано. Учителька ходить поміж лавками. Схилилася над моїм зошитом. Чи не можу я писати поволіше і ліпше? Я підводжуся, але не обзиваюсь, бо знаю, що не можу.

Віршик я вмію добре. Я знаю напам'ять багато віршиків, бо часом сиджу на підлозі в покої хлопців і слухаю, як вони вчаться. Як у клясі приходять рахунки, то спочатку все дуже добре порахую, але потому щось забудуся і не пам'ятаю, що перед тим порахувала. На щастя, вже дзвонять на велику перерву.

На перерві я ходжу по коридору зі Стасею Соневицькою. Стася перед тим шепнула мені, що має щось дуже важливе сказати, а тепер оповідає, що мама мусіла викинути зі станції одного студента з шостої кляси, бо він не заплатив за місяць. Тато прислав йому гроші, а він купив собі новий мундурик, бо хоче сподобатися тій панні Марильці, котра мешкає у них на фронті. А інші хлопці сказали, що мундурик йому й так не поможе, бо ота панна воліє Влодка Рудницького з сьомої кляси, того, що йому недавно помер тато.

По перерві треба ще сидіти в школі дві години, на рисунках і на ручних роботах. Я люблю рисувати крейдками пір'ячко або листочки, але не якісь лінії чи квадрати. А ручні роботи — то вже найгірше з усього: я не можу зробити жадного рівного рядка панчохи, навіть не можу втримати в пальцях тих страшних дротів, і вчителька каже, що моя робота виглядає так, ніби її погриз пес.

Додому ми йдемо разом зі Стасею, а потому я йду вже сама. В хаті всюди чистенько, підлоги блищать, як люстро, мама зайнята з Петрунею в кухні, але щоразу біґає до спальні подивитися, чи Нуся не збудилася в своїм візочку. Я покрутилася трохи й побігла до покою хлопців. Тут також ніде ні порошинки, все акуратно поскладане, поки Стефко не вернувся й не поперевертав усього догори ногами. Я оглядаю книжки з образками, подорожі Мая, Жюль Верна, Стефкові індіянські зошити Боффало Біл і Нік Картер, а потому пробую трохи читати. Але вже прийшли з гімназії хлопці й нагнали мене.

При обіді татко питається хлопців, як там було в школі. Вони бомкають щось під носом, бо не люблять, як татко їх таке питає. Часом татко довідується по дорозі від котрогось професора щось за Стефка і каже до нього, що вже не буде платити більше 25 корон дидактурум за його недобрі „обичаї": він має принести принаймні добре з поведення, інакше татко віддасть його до шевця, до терміну. Але Стефко тим шевцем не переймається і якнайліпше заїдає ту новину своїм улюбленим рижем зі сметаною та малиновим соком.

(Далі буде)

ДЕЛЕГАТИ ТА ІХ ЗАСТУПНИКИ НА XXVI ЗВИЧАЙНУ КОНВЕНЦІЮ У. Н. СОЮЗУ

Одобрені Головним Екзекутивним Комітетом

Відділ	Число голосів	Ім'я і прізвище делегата	Ім'я і прізвище заступника
1	2	Володимир Л. Чернега	М.Л. Чернега
2	2	Єлисавета Сеньковнч	Іван Дуній
3 — 306	2	Данило Слободян	Іван Малик
5	2	Марія Курочка	Михайло Левицький
	2	Володимир Левенець	Іван Марко ст.
6 — 394	2	Андрій Вовк	Михайло Романик
7	2	Адольф Словік	Олена Словік
8	2	Василь Мандзій	Володимир Івасютин
	2	Володимир Козіцький	Степан Женецький
9 — 228	2	Олена Саляк	Анна Сінська
13	2	Павло Шевчук	Аксентій Урбан
14	2	Михайло П. Отрок	Іван Атаманець
	2	Володимир Роговський	Михайло Демків
15	2	Остап Зинюк	д-р Ярослав Н. Гелета
19 — 203	2	д-р Роман С. Голіят	інж. Іван Жук
20	2	Андрій Триш	Осип Пригорський
	2	Володимир Тустанівський	Осип Коцій
21	2	Іван Бараник	Юрій Пригода
22	2	Ольга Козак	Ольга Е. Дужанська
23 — 188	2	Анна Пресковнч	Василь Шуран
25	2	Квітка М. Стецюк	Євген Гарасимчук
	2	Анатоль Домарацький	Богдан Стефанович
27	2	Люба Лапичак	Євгенія Ратич
	2	д-р Осип Угриско	Олександер Лісевич
29	2	Ольга А. Маліцак	Марія Олеарчик
30 — 60	2	Михайло Філіпс	Катерина Грінберг
33	2	Софія Оріх	Катерина Несевіч
35	2	Богдан Вовчик	Іван Кравчишин
36	2	Софія Гунька	Анастасія Грицак
37	2	Марія Процак	Анна Гнатюк
38	2	Степан Гонза	Петро Кахнич
39	2	Іван Пиндус	Микола Проскуренко
	2	Віктор Осуховський	Степан Пилипишин
	2	Олекса Шмокалюк	Ілля Каменюк
42	2	Петро Головачук	Василь Марущак
	2	Іван Блиха	Іван Зварич
	2	Роман Шраменко	
43 — 332	2	Володимир Сиваник	
45	2	Микола Сеник	Володимир Сеник
	2	д-р Ярослав Вернадин	Петро Мельник
46 — 265	2	Іван Скіртчинський	Володимир Круговий
47 — 438	2	Анна Гарас	
48 — 31	2	Степан Івасечко	Михайло Стах
49 — 478	2	Степан Вовк	Василь Осталяк
52 — 241	2	Дмитро Хрупалик	Степан Бардачевський
53	2	Карло Сачко	Іван Микитюк
54 — 312	2	Василь Добчанський	Василь Хміль
55	2	Адам Ціздин	Розалія Ласюк
56 — 212	2	Михайло Медвідь	Катерина Бліщ
57	2	Василь Жмуд	Михайло Савків
58 — 162	2	Іван Яковенко	Василь Гнатів
59	2	Михайло Галькевич	Олекса Роман
	2	Тарас Сливінський	Степан Гуменюк
62 — 328	2	Василь Дупіряк	
63	2	Михайло Турко	Андрій Одрей
	2	Мирослав Луковський	Меланія Одрей
	2	Вільма М. Турко	Павло Урсяк
64 — 359	2	Антін Зелінський	Марія К. Фера
65	2	Франко А. Федош	Андрій Сміт
67	2	Володимир Пипюк	Павло Глива
69 — 129	2	Микола Ковбасник	
70	2	Петро Костик	Данило Мадай
73 — 181	2	Дмитро Лободяк	Григорій Шевчук
75	2	Петро Рогатинський	Богдан Верещинський
76	2	Василь Салабун	Павло Колісник
	2	Василь Гнатів	Василь Васильків
78	2	Іван Петрунцьо	Марія Петрунцьо
81 — 148	2	Антін Лукіянчук	Павлина Шнайдер
83	2	Степан Гаврищ	Мирон Карбівник
	2	Роман Карбівник	Теодора Волянюк
85 — 98	2	Тома Панко	Петро Панко
86 — 393	2	Іван Серант	Осип Заволюк
88 — 143	2	Володимир Квас	Олександер Левонюк
90	2	Іван Височанський	Лука Лопацький
91	2	Петро Кочірка	Михайло Гуч
93 — 122	2	Іван Данилюк	Михайло Попович
94	2	Іван Заблоцький	Володимир Туркевич
	2	Володимир Борисн	Михайло Лосінський
	2	Михайло Бабій	
96	2	Осип Полатайко	Володимир Гуменицький
99 — 169	2	Василь Валігун	Василь Стефурин
100	2	Андрій Цебак	Мирослав Лібер
102	2	Микола Бобечко	Іван Попович
	2	Григорій Голубець	Василь Камінський
	2	Михайло Молевський	д-р Андрій Згута
103	2	Павло Стецик	Катерина А. Герріс
104	2	Степан Мисак	Михайло Зельвак
105	2	Іван Ракочий	Прокіп Савчинський
	2	Степан Слободян	Ярема С. Ракочий
106	2	Гавриїл Дацьків	Петро Гнатів
	2	Андрій Іванюк	Іван Карасейчук
	2	Михайло Попель	Михайло Мигаль
107	2	Степан Долошицький	Петро Адамко
109	2	Володимир Звірик	Михайло Шепеляк
112	2	Марія Капраль	Катерина Лукас
	2	Марія Федак	Параня Різун
113	2	Іван В. Ярчак	Карло Гаванчак
	2	Осип Е. Куземчак	Павло Е. Френчик
114	2	Володимир Вережан	Василь Дорошенко
	2	Микола Б. Ткачук	Ігор А. Козій
	2	Микола Ляшенко	Марія Вережан
116	2	Степан Шилкевич	Дмитро Кузик
117	2	Роман Іваницький	Анна Басараб
119 — 140	2	Ольга Мамрин	Іван Сеник
120	2	Володимир Рефт	Осип Козловський
	2	Іван Фечушак	Антін Кармазин
121	2	Олекса Гадз	Василь Чуйко
123	2	Іван Голик	Олена Севенська
124 — 313	2	Олександер Бала	Анна Зазворська
125	2	Іванна Подола	Левко Паньків
	2	Анна Кикта	Анна Стим
127	2	Марія Гаравус	Василь Бумбар
	2	Ілля Була	Дмитро Драпка
	2	Атанас Кобрин	Анна Качор
128 — 166	2	Іван Федірко	Микола Міц
130	2	Іван Малець	Омелян Стешин
	2	Василь Піх	Ігор Декайло
131	2	Лев Боднар	Осип Панчишин
	2	Микола Сенчишак	Володимир Федінський
133	2	Анна Дубас	Мирон Литвин
134 — 384	2	Анна Клим	Степан Зорій
137	2	Михайло Колодруб	Степан Колодруб
142	2	Мирослав Маркович	Михайло Маркович
144 — 403	1	Микола Чомко	Іван Піш
146	2	Степан Хомяк	Іван Підпернгора
147	2	Іван Заворський	Осип Пінкович
	2	Микола Йовик	Дмитро Рудакевич
	2	Іван Гуцайлюк	Михайло Кобинець
150 — 402	2	Іван Тарнавський	Анна Бурій
151	2	Анна Пилюк	Елеонора Антонюк
153	2	Іван Скіра	Юрій Прокопишин
	2	д-р Богдан Гнатюк	Микола Прасіцький
	2	Володимир Т. Дармопрай	Іван Дикий
155	2	Михайло Фединишин	Петро Гадик
	2	Микола Степась	Дмитро Степась
	2	Корнило Галушка	Борис Науменко
156	2	Микола Яцик	Василь Новак
	2	Іван Чабан	Володимир Крамар
157 — 285	2	Михайло Харів	Олекса Скибіцький
158	2	Юрій Сокол	Петро Дубовецький
	2	Володимир Костик	Іван Макар
161	2	Іван С. Антушак	Микола Кудра
	2	Євстахій Прокопович	Павло Роновський мол.
	2	Михайло Гладьо	Василь Гладьо
163	2	Степан Филик	Іван Дуда
	2	Микола Курко	Михайло Хомин
164	2	Іван Кудрищ	Петро Гелетій
165 — 506	2	Марія К. Пелехата	Андрій Масний
168	2	Михайло Шнир	Петро Баралецький
170	2	Дмитро Дидик	Степан Микитюк
	2	Павло Мелень	Володимир Білик
171	2	Анастасія Раси	Геновефа Куфта
173	2	Петро Щерба	Петро Стецько
174	2	Атанас Слюсарчук	Євген Кульчицький
175	2	Ярослав Базюк	д-р Денис Квітковський
	2	Василь Папіж	Степан Крупка
176	2	Михайло Остап	Антін Бурдяк
	2	Григорій Чомко	Осип Коколюс
177	2	Іван Лаба	Марія Вербинська
179	2	Михайло Дмитришин	Михайло Кульчицький
180 — 108	2	Геновефа З. Жеребняк	Марія Гуменюк
182	2	Іван Живіцький	Олександер Гнатюк
183	2	Володимир Дідик	Григорій Курилів
184	2	Богдан Ластовецький	Іван Гідей
191	2	Мирослав Колодій	Михайло Драбик
	2	Панько Джинджиристий	Павло Качмар
192	2	Матвій Політило	Ярослав Синишин
194	2	Іван Василишин	Михайло Юзенів
	2	Михайло Салдан	Юрій Костів
	2	д-р Володимир Нестерчук	інж. Володимир Шехович
200	2	Василь Воргуль	Петро Господарець
204	2	д-р Василь Палідвор	Софія Карплюк
	2	Павло Марко	мгр. Тарас Керницький
	2	д-р Олександер Соколишин	д-р Володимир Марків
206	2	Лев Гардінг	Євген Тепер
	2	Володимир Кіндефорський	Василь Кучерявка
207 — 115	1	Павло Рева	Петро Бабич
213	2	Володимир Козак	Осип Кобрин
214 — 340	2	Омелян Твардовський	Василь Жуковський
216 — 248	2	Антін Маланяк	о. Віталій Коваленко
217	2	Онуфрій Голод	Роман Пристай
	2	Василь Велитович	Теодор Кубарич
	2	Вінкентій Ковба	Андрій Декер
218	2	Степан Бурий	Василь Прокопик
219	2	Марія І. Юров	Осип Воробець
	2	о.Микола Харіщак	Петро Шкварко
220	2	Іван Мелінишин	Володимир Мацьків
	2	Петро Гут	Степан Брудний
221	2	Марія Шпікула	Михайло Цісовський
	2	Петро Куліш	Роман Мартинюк
	2	Іван Михальцевич	Дмитро Німилович
	2	Михайло Ременюк	Антін Куцинський
222 — 167	2	Ярослав Кришталович	Михайло Космина
223	2	Іван Гринчишин	Лука Худоба
226	2	Мирослав Кальба	Ростислав Кузьмич
229 — 280	2	Михайло Дутчак	Роман Рубльовський
230	2	Петро Ліщак	Євген Волошин
	2	Михайло Мартинишин	Меланія Ворожбит
233	2	Олена Магер	Параня Дудуш
234	2	Іван Іваник	Мирон Пінковський
	2	Василь Головінський	Осип Яцусь
235 — 504	2	Михайло Бобер	Євген Барна
236	2	Іван Новак	Іван Горняк
237	2	Михайло Крика	Данило Куріца
238	2	Анна Ремик	Василь Мигован
	2	Данило Бортник	
239	2	Михайло Ковальчук	інж Зиновій Кохановський
240	2	Андрій Стецяк	Іван Ставничий
	2	Андрій Запаранюк	Максим Задойний
	2	Володимир Якима	Дмитро Ванкевич
242	2	Степан Мазур	Степан Мазур мол.
243	2	Лука Білик	Антін Гайдук
245	2	Михайло Мартиненко	Степан Шабатура
	2	Петро Булат	Михайло Дзюбас
251	2	Тарас Ю. Шмагала	Василь Ліщук
	2	Ярослав Кравчук	Микола Кастранець
252	2	Михайло Польовий	Степан Маланчук
253 — 209	2	Степан Михалишин	
254	2	Василь Романишин	Володимир Глова
	2	Петро Селемен	Андрій Кобеля
256	2	Василь К. Федун	Ольга С. Недошитко
257	2	Петро Сильчак	Остап Гац
	2	Микола Новак	Августин Я. Рудник
259	2	Юлія Гуглик	Іван П. Івасюк
	2	Петро Роздільський	Микола Скриник
261 — 331	1	Петро Арктони	Антін Романюк
266	2	Василь Труфин	Семен Гнатківський
	2	Дмитро Олійник	Осип Пащак
267	2	Іван О. Флис	Мирон Берків
	2	Юрій Васильців	Володимир Сидорак
268	2	Омелян Барилка	Михайло Майчук
270	2	Михайло Баран	Степан Островський
	2	Антін Шаран	Григорій Салюк
271	2	Іван Чопко	Михайло Смолинський
272 — 435	2	Михайло Литвин	Степан Курляк
274	2	Олеся Добрянська	Теодор Сенедяк
276	2	Степан А. Іваницький	Захар Коваль
	2	Осип Прокопович	Михайло Шибінський
277	2	Євстахій Гомотюк	Тиміш Мельник
	2	Володимир Василенко	Петро Шагай
	2	Василь Дерлиця	Петро Титор
281	2	Михайло Волошин	Микола Пукас
	2	Петро Сірий	Іван Довгань
282 — 477	2	Катерина Лукач	Богдан Пішак
283	2	Павло Пироганич	Григорій Гаврищків
284	2	Іван Василюка	Карло Нишка
286	2	Олекса Барна	Єва Бугель
287	2	Теодор Литвинюк	Катерина Магура
	2	Володимир Я. Сохан	Неоніля К. Сохан
288	2	Дмитро Мушастий	Володимир Загвоцький
289	2	Іван В. Міщук	Степанія А. Гузар
290 — 405	2	Михайло Хома	Іван Легус
291	2	Маргарита Рутенська	Еліза Гузіль
292	2	Петро Федик	Михайло Калинич
	2	Михайло Дужий	Петро Кізел
	2	Іван Ващук	Василь Терлецький
293	2	Андрій Данильчук	Дмитро Ласевич
	2	Марія Душник	Василь Мизак
295	2	Василь Пулк	Володимир Лєсняк
	2	Євстахій Мотрович	Петро Кулик
296	2	Петро Лобур	Іван П. Федан
301	2	Василь Іващук	Петро Врублівський
303 — 12	2	Осип А. Мащак	
304	2	Микола Гнатик	Семен Коман
	2	Михайло Завійський	Степан Гавришко
305	2	Михайло Гентош	Григорій Гайдамака
307	2	Дмитро Галонжка	Дмитро Мельник
301 — 160	2	Микола Долгун	Ольга Лиса
316	2	Володимир Гавриляк	Іван Кучмій
	2	Іван Новак	Любомир Білик
	2	Володимир Гурянський	Володимир Сверида
317 — 263	1	Анастасія Д. Андрусишин	Мирон Співак
318 — 44	2	Юлія Тхорик	Мартин Шишка
319 — 333	2	Юрій Вельгош	Володимир Боберський
320	2	Іван Малко	Осип Зінькевич
	2	Данило Пісецький	Михайло Хомішак
321	2	Дмитро Цюх	Осип І. Яворський
323 — 92	2	Василь Федин	Дмитро Яремко
324	2	Іван Струк	Іван Венгринюк
325	2	Василь Цюпа	Степан Копець
	2	Володимир Клосник	Карло Клосник
	2	Василь Троць	Василь Мальчин
327	2	Андронік Копистянський	Василь Захарія
	2	Володимир Білий	Мирон Мицьо
330	2	Ярослав Мартинюк	Михайло Павловський
334	2	Степанія Боганик	Михайло Задерецький
	2	Микола Задерецький	Михайло Боганик
336	2	Григорій Кісіль	Василь Шмагло
	2	Григорій Степаник	Прокіп Калинчук
337	2	Емануїл Притула	Володимир Гадас
338	2	о. Микола Федорович	Павло Янковський
339	2	Семен Лупацій	Теодор Дацик
341	2	Володимир Гірняк	Іван Хрін
	2	Петро Мудрий	Олекса Косіковський
342	2	о. Петро Мелех	Володимир Янів
343	2	Катерина Федоришин	Марія Сверида
344 — 247	2	Тимко Бутрей	Іван Оборишко
345	2	Микола Дербуш	Михайло Каркоць
	2	Олександер Костюк	Василь Павлюк
346	2	Роман Чучкевич	Олександер Герега
347	2	Григорій Тимчій	Іван Найда
348	2	Марія Макар	Марія Юрст
	2	Степанія Волошин	Марія Ніклас
349 — 378	2	Осип Геречка	Михайло Захарко
350	2	Тома Фінів	Григорій Слобода
352	2	Ярослав Щербак	Євстахій Мінчак
353	2	Микола Василюк	Василь Григоренко
354 — 141	2	Павло Ващишин	Михайло Шалавига
356	2	Михайло Воробець	Михайло Депа
358	2	Катерина Мураль	Степанія Паливода
360 — 299	2	Іван Гаврилюк	Степан Сидорович
361	2	Петро Кучма	Іван Винник
	2	Іван Пригода	Роман Крупка
	2	д-р Василь Вишиваний	Степан Ковальчук
362	2	Федір Петрик	Осип Осередчук
364	2	Василь Брездун	Марія Кукіз
	2	Михайло Пап	Михайло Сенгій
367	2	Василь Попович	Степанія Гошовська
	2	Юліян Кушнір	Теодор Песко
	2	Іван Бойчук	Микола Ліляк
368 — 429	2	Василь Подубинський	Степан Венгльовський
369	2	Єва Колтонюк	
370	2	Григорій Гіна	Теодор Боднарчук
371	2	Юліян Баранюк	Ірина Заболоцька
	2	мгр. Ітан Оверко	Михайло Іванюк
372	2	Осип Ярема	Василь Ринович
373 — 417	2	Анна Парк	д-р Олекса Цибрівський
374	2	Володимир Федорів	Михайло Волощук
375	2	Петро Тарнавський	Микола Бачара
	2	Іван Данківський	Михайло Попик
379	2	Михайло Семків	Петро Перцак
	2	Богдан Кашуба	Степан Голяш
	2	Петро Семків	Михайло Марчук
383	2	Осип Хома	Іван Андрусів
385	2	д-р Михайло Данилюк	інж. Ярослав Карпяк
	2	Петро Пишко	Іван Машталір
386 — 232	2	Іван Лисогір мол.	Степан Сенько
387 — 246	2	Василь Олійник	Іван Пилюк
388	2	Євфемія Воловняк	Єврозина Лесик
	2	о. Омелян Мицик	Гарасим Маковський
397	2	мгр. Іван Скочиляс	Оксана Генгало
	2	інж. Михайло Нич	Олександер Смоляк
	2	Петро Генгало	Зеновія Соловій
399	2	Іван Красник	Роман Б. Припхан
	2	Зенон Дзядик	Ілля Мула
406	2	Микола Мартинюк	Тарас Хміль
	2	Михайло Борик	Ольга Войтович
407 — 408	2	Василь Дідюк	д-р Тит Залуцький
413 — 322	1	Олена Ратушна	Андрій Кейвіда
414	2	мгр. Іван Телюк	Софія Березицька
	2	Микола Копшак	Василь Закорчемний
418 — 480	2	Іван Мельник	Іван Яніщевський
422	2	Тихон Тещук	Богдан Грицишин
423	2	Теодосій Носісвич	Микола Лаба
	2	Константин Кобрин	Степан Касіян
	2	Михайло Ольшанський	д-р Богдан Мішкевич
424 — 231	2	Володимир Басюк	Іван Строчан
425 — 300	1	адв. Роман І. Смук	д-р Павло Турула
427	2	Петро Дяків	Володимир Луців
430	2	Осип Бакай	д-р Іван Скальчук
	2	Роман Дяків	Анатоль Радванський
	2	Остап Тарнавський	
432	2	Микола Мота	Роман Ваврів
	2	Онуфрій Максимів	Іван Кавун
	2	Ярослав Білак	Микола Лелик
	2	Василь Верига	Петро Головатий
434	2	Бронислава Мельник	Микола Мартин
	2	Дмитро Попадинець	Адольф Гладилович
436	2	Петро Вербовецький	Іван Шурко
437	2	Михайло Малинівський	Андрій Яріш
	2	Роман Чорнобиль	Іван Телега
439	2	Володимир Задерковний	Осип Торищак
440 — 442	2	Софія Куца	Ярослав Сподьський
441	2	Михайло Лисий	Олекса Петришин
445	2	мгр. Іван Геврик	Михайло Коваль
	2	Степан Бабій	Юрій Гвоздулич
448	2	Юрій Чайка	Володимир Музика
450 — 275	2	Павло Дорожинський	Володимир Юрків
451	2	Єфим Омельченко	Осип Соловій
452 — 482	2	Марія Сцібайло	Іван Е. Сус
454 — 453	2	Микола Бережук	Яків Ковальчук
455 — 488	2	Софія Соколишин	Степанія Галичин
457	2	Іван Керницький	Ірина Гошовська
458	2	Франко Стахів	Михайло Бучок
459 — 476	2	Анастасія Бордун	Павло Марчак
461	2	Микола Шпурко	Зенон Бриль
464	2	Микола Хомин	Матвій Почановський
465	2	Марта Цехош	Петро Цехош
466 — 460	2	Григорій Нога	Павло Сахаревич
468	2	Петро Самець	Орест Самець
469	2	Карпо Чорномаз	Ілля Шкільник
471	2	Павло Дубас	Григорій Гис
	2	Микола Андрухів	Ярослав Пришляк
472	2	Степанія Кочій	Софія Кульчицька
473	2	Микола Граб	Юрій Дзява
	2	Євстахій Василишин	Віктор Будковський
479 — 16	2	Мирослав Петрів	Микола Москаль
481 — 17	2	Григорій Шаранович	Михайло Смерека
484	2	Володимир Запаранюк	Роман Яцків
	2	о. Богдан Смик	Михайло Дмитрів
485 — 97	2	д-р Микола Сидор-Чарторийський	Петро Приймак
486 — 152	2	Ярослав Блищак	Іван Бакум
487	2	Микола Денисюк	Богдан Гамота
489 — 66	2	Микола Шпитко	Андрій Дубас
490 — 172	2	Олекса Паньків	Василь Осадчук
495	2	Іван Паньків	Богдан Мартинович
498 — 444	2	Іван Боднарчук	Нікандер Буковський

Вступайте в члени УНСоюзу!

Д-Р ІВАН ЗАВАЛИКУТ

(З НАГОДИ 80-ЛІТТЯ)

Щораз то менше залишається серед нас людей, які були свідками і співтворцями відродження української нації в цьому сторіччі.

Українська громада м. Сиракюз, Н. Й., має щастя мати в себе такого громадянина-сеньйора, що його можна назвати усібленням української історії нашої доби.

Д-р Іван Завalикут

Д-р Іван Заваликут — адвокат, учасник Визвольних Змагань, загально відомий громадський і політичний діяч, бувший посол до польського парляменту, член УНДО, основник і член багатьох громадських організацій у Галичині та на еміграції, ще й тепер, у своїй дев'ятій декаді життя, живе усіма фібрами організованого життя своєї громади, впродовж довгих літ очолює деякі місцеві організації й виконує дрібну роботу рядовика, коли треба затикати кути та послужити прикладом молодим.

На терені громади немає одної такої загально-громадської акції, в якій він не брав би участи.

Ювілятят народився 10-го вересня 1884 р. в селі Чорнокінцях Малих (у присілку Заваликут) Гусятинського повіту в Галичині, в родині середньо - заможних селян. Початкову освіту одержав у сусідньому селі Колиндяках і в Чорткові, а середню в Бучачі, де здав матуру в 1905 р.

По військовій службі почав студії права і політичних наук у Львівському університеті , які закінчив у 1911 р. В 1912 році почав адвокатську практику в Гусятині. В тому ж році почав сімейне життя, одружившись із Марією Мотикою.

Як адвокатський практикант брав участь у суспільно - громадській праці.

Професійну кар'єру адвоката перервала перша світова війна. Як старшина він при першій мобілізації опинився у фронтових частинах. В боях у Карпатах восені 1914 року попав у російський полон.

Бруталь. перебрання влади большевиками, получене з вбивствами й грабунками, вдалось йому щасливо перетривати в таборі полонених аж до Різдва 1918 року, коли йому пощастило втекти.

Щасливо дістався він до Полтави, де вперше по довгих роках неволі відітхнув повними грудьми української людини та почав брати участь у побудові українського державного апарату. Зголосився до губерніяльного комісара Андрія Лівицького і обняв пост помічника повітового комісара в Золотоноші, виконуючи рівночасно обов'язки вчителя німецької мови в місцевій гімназії. Але на цій праці не був довго, бо в квітні 1918 року по гетьманському перевороті мусів на приказ німецької військової влади передати свій пост адміністраційного урядовця якомусь „малоросові„. З Полтави подався до Черкас, де навчав української мови на учительських курсах. Там перебув пануючу тоді в Україні і цілій Европі „еспанку" з поважними комплікаціями, що змусили його до довгого лікування.

З повстанням отамана Симона Петлюри та поваленням влади гтьмана Скоропадського він знову став адміністраційним урядовцем у Черкасах з рамени Директорії УНР. На цьому становищі застала його капітуляція німців. Там вперше він зустрівся з комуністичною владою, з її ЧЕКА. Велику частину урядовців повітової управи чекісти розстріляли, а йому вдалось спастися втечею до Золотоноші, де забезпечився у фальшивий польський особистий документ, а далі до Києва. Там кілька тижнів переховувався як сторож віллі багатих російських власників.

На підроблений документ з групою воєннополонених поляків дістався до Тернополя, де його враз із поляками інтернувала українська влада Галичини. Очистившись від своєї пофальшованої польськости перед комендантом міста сот. Цьоканом, він зголосився в штабі головного отамана Симона Петлюри в Здолбунові, звідти переїхав до Рівного, де вдруге зустрів Андрія Лівицького, тоді на становищі міністра внутрішніх справ — і тільки при його допомозі дістався у свої рідні сторони і по довгих роках розлуки віднайшов свою дружину, з якою вже не розставався до кінця війни.

Саме тоді УГА приготовлялась до славної Чортківської офензиви і Ювілят зголосився до служби в 9-ій бриґаді, обнявши команду булавної сотні. А коли офензива в зустрічі з польською армією Галлера заломилась, знову прийшлось переходити злощасну річку Збруч та опинитися у відомому „Чотирокутнику смерти" та брати участь з відділами І-го корпусу УГА у здобуттю Києва.

Коли столиця під напором большевиків і військ Денікіна знову впала, почався відворот на полудне. До осіннього холоду,браку амуніції та апровізації приєднався жахливий ворог армії — тиф. Ювілят двічі перейшов поворотний тиф.

Під Різдво 1920 року, вже як виздоровець і член Пресової Кватири у поїзді тифозників, заїхав у Херсонщину до німецьких колоністів у Штрасбурґу. Щойно там прийшов до здоров'я. Там по повстанні ген. Павленка, чекісти арештували його та завезли до Тирасполя, призначивши на розстріл. Д-р Корнило Троян врятував Ювілята від смерти з рук ЧЕКА. Вони оба одержали наказ зголоситись на перевишкіл до Києва, але поїзд натрапив на повстанців і завіз їх до Одеси. Там вони переховувались впродовж кількох тижнів в Українському сиротинці, але і звідти треба було втікати перед чекістами.

Діставшись знову до Штрасбурґу, здобув довір'я німця - бідняка, який допоміг йому найнятими підводами та бічними дорогами враз з родиною добитись до родинної хати своєї дружини.

***

Ставши у висліді воєнних дій примусовим громадянином польської держави, Ювілят почав виконувати свою адвокатську професію та рівночасно вести громадсько-суспільну й політичну роботу в Копичинцях.

Став головою Рідної Школи, членом Надзірної Ради „Украін-банку", організував споживчі кооперативи в повіті і завершив їх організацію заснуванням Повітового Союзу Кооператив та став головою його Надзірної Ради.

В тому часі під час перших, українцями збойкотованих виборів до польського сейму, як член УНДО він просидів три тижні в тюрмі в Чорткові враз із чільними громадськими діячами повітів Чортків, Борщів і Заліщики. При других виборах до польського сойму у 1927 році Ювілят вийшов послом до Варшавського сойму з округи Тернополя. Як член Українського Соймового Клюбу, який рахував 22-ох послів, Ювілят послував до вересня 1930 року. В травні того року перенісся Ювілят з родиною на постійний побут до Коломиї. Але вже у вересні марш. Пілсудський розв'язав сейм і наказав арештувати всіх опозиційних послів, а між ними теж членів Українського Сейм. Клюбу, з яких одних запроторено до концтабору в Березі Картузькій, а інших до тюрми. Ювілят просидів 4 місяці в тюрмі Окружного Суду в Чорткові, і в 1932 році був засуджений судом присяглих у Львові за свою посольську діяльність на 6 місяців тюрми. Рівночасно Головна Адвокатська Рада у Варшаві заборонила Ювілятові виконувати адвокатську практику продовж 5 років, який то реченець знизила пізніше до 2 і пів року.

У виборчій каденції у 1935 році Ювілят вийшов вдруге послом до Варшавського Сейму з виборчої округи повітів Коломия, Косів, Снятин і Городенка та послував аж до розв'язання Сейму в серпні 1936 року, рівночасно виконуючи свою адвокатську практику.

20 вересня 1939 року Коломию зайняли большевики і хоч зараз виарештували частину чільних громадян і політичних діячів, Ювілята запрягли ще до переведення виборів за „воз'єднання" Західньої України. Щойно в часі виборчої пропаганди і самої техніки виборів Ювілятові стало ясно, що він скоро прийде на чергу арештування і тому він зараз по виборах утік до Станиславова, далі до Львова, а вкінці через большевицько - німецький кордон під владу другого окупанта і осів як адвокат в Замостю.

По зайняттю Галичини німцями в 1941 році Ювілят перенісся до Станиславова, получився з родиною і виконував адвокатську практику аж до березня 1944 р. Тоді треба було рятуватись від „визволення" і він разом з родиною знову подався на захід і через Словаччину дістався до Відня. У Словаччині щераз пережив Ювілят жахливу зустріч з большевицькими комуністами. Паращутисти - партизани витягнули його з поїзду і поставили під стіну на розстріл. Врятувався він від смерти тільки окупом, віддаючи свій годинник та перстень з руки.

По кількамісячному побуті у Штрасгофі коло Відня Ювілят поїхав до Берліну,а звідти з дорученням створення Українського Допомогового Комітету до Байройту в Баварії.

З приходом американців перенісся Ювілят з родиною до табору в Ельванґені в Віртемберґії і там, сповняючи обов'язки правного дорадника, перебув аж до виїзду до Америки в 1950 році. По кількамісячному побуті в Брукліні переїхав з родиною до Сиракюз, де й живе досі.

Тут увійшов у громадсько-суспільне життя української громади. Очолює, але теж виконує рядову роботу в багатьох організаціях, зокрема в УККА, в Українському Народному Домі, в Т-ві Українських Ветеранів, в „Самопомочі", що її ще й досі очолює, в громадських комітетах для відзначення визначних осіб і подій.

Немає української хати в місті, в якій меценас Заваликут ще не бувби за якоюсь збіркою. Цей одинока причина, що перед ним нераз замикаються двері, але у всіх інших випадках він є побажаним дорадником і співробітником.

Ще сьогодні ходить він пішки по кілька миль денно, продовжуючи той довжелезний шлях свойого життя. Мабуть цей рух, впарі із дуже гігієнічним способом життя без нікотини і алкоголю, робить те, що на Ювілятові зовсім не пізнати 9-тої декади його багатого і трудного життя.

Ціла українська громада, без різниці віроісповідної чи партійної приналежности високо цінить заслуги цього рідкісного громадянина, вдячна йому за його вклад у суспільно - громадське життя і за його приклад щирої і патріотичної постави до всього , що рідне, та бажає йому дожити столітнього віку!

Д-р Михайло Логаза

Всесвітліший о. митрофорний протоієрей, полковник д-р Василь Лаба, найменований генерал-полковником

Уряд УНР в екзилі (Військовий ресорт) підвищив за видатні заслуги у визвольній боротьбі за державну незалежність України, начального духівника УГА і І-шої Дивізії УНА, генерального вікарія Українсько - Католицької едмонтонської епархії, Почесного Члена УСГ Канади і І-шої Дивізії УНА, дійсного члена НТШ, полковника Армії УНР Всесв. о. Митрофорного Протоєрея д-ра Василя Лабу до ранґи генерал-хорунжого Військового Духівництва Армії УНР.

Новоіменований генерал-хорунжий о. д-р Лаба був під час першої світової війни полевим куратом б. австро-угорської армії та повнив службу на італійському фронті, де давав духовну опіку воякам українцям.

В 1918-20 роках він був начальним духівником УГА, з якою перейшов всі її дні слави та горя та здобув собі в Команді УГА та всіх старшин і стрілецтва пошану та безмежну любов. В Армії УНР серед її ґенералітету і Головного Командування (ставка Головного Отамана) і серед старшинства і воєцтва тішився і по сьогодні тішиться авторитетом і любовю за його голубине серце, та ревну працю для з'єднання обох наших Церков. В 1943-45 роках, був начальним духівником дивізії „Галичина", а потім І-ої Дивізії УНА під командування ген. штабу генерал - полковника Павла Шандрука. За його жертвенну і повну посвяти працю під час другої світової війни зістав почесним членом Братства І-ої Дивізії УНА.

Закінчивши студії в Інсбруцькому і Віденському університетах о. митрат В. Лаба був промований на доктора теологічних наук. Вув професором Богословської Академії у Львові, катехитом у львівських середніх школах і соборним крилошанином львівської Митрополичої капітули. О. д-р Василь Лаба займає визначне місце в українській богословській науці. Він є автором тритомової „Патрології" і „Біблійної ґерменевтики". Його богословські статті і рецензії були друковані в різних фахових журналах. Написав він багато статтей для часописів. Останньо видруковано в Римі його „Священичі духовні вправи". За свою наукову працю о. митрат В. Лаба став дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка.

На еміґрації після другої світової війни о. митрат д-р Лаба був ректором. української духовної семінарії в Гіршберґу (Німеччина) і в Кулемборґ (Голляндія) та з-під його руки вийшли десятки наших священиків. Прибув до Канади в 1950 році до Едмонтону, де Преосв. Кир Ніль Саварин призначив його синкелом (генеральним вікарієм) Едмонтонської епархії. Блаженніший верховний архиєпископ Української Католицької Церкви Кир Йосиф Кардинал Сліпий назначив його проректором Українського Католицького університету в Римі.

Всесв. о. генерал, митрат д-р В. Лаба в історії наших Визвольних Змагань має найвищу ранґу по Військовому Духівництву нашої Армії.

М. К.

Янґставн, Огайо

РОКОВИНИ 22-го СІЧНЯ

Старанням Відділу Українського Конґресового Комітету Америки відзначено Роковини Самостійности й Соборности України 30-го січня в українській залі при 525 Вест Ресн Евню. Бенкет почався о год. 5-ій по полудні, під час якого відбулася мистецька програма.

Пан Стенлі Юрчишин відспівав американський гимн при акомпаніяменті панни Петриші Юрчишин. Святочний бенкет започаткував молитвою о. монс. Лев Адам'як, парох Української Катол. Церкви. Пан М. Мартинишин. голова Відділу УККА привітав присутніх. Пані К. Штинь та її доньки: Маруся, Марта і Ярослава відспівали „Молитву" — музика М. Гайворонського. Програмою проводив адвокат М. Юрчишин.

Почесними гостями були, виголошуючи короткі привітання, посадник міста, п. А. Б. Флеск і повіт. контролер п. С. Оленик. Проклямацію відчитав шеф поліції п. Джан Терлецький. Святочну промову по-українськи виголосив директор Української Радіопрограми в Питсбурґу та член Політичної Ради УККА інж. Михайло Комічак. Малий Василько Прокопик з чуттям віддеклямував „В Україні дзвони дзвонять".

Програму збагатили панство Камічаки та їх сини, яких публіка вітала гучними оплесками. Пані Анна Комічак з чуттям відспівала два сопранові соля при форт. супроводі її синів Марка і Михайла. Найстарший син Реймонд гарно виконав фортепіянове сольо. Відома родина Штинів виступила зі слідуючими піснями: пан М. Штинь і донька Маруся Заспівали „Ми підем", а п-ні К. Штинь разом з доньками Марусею, Мартою та Ярославою заспівали „На Дніпрі", при форт. супроводі п-ни Оксани Штинь.

Декорацію сцени зайнялися п. С. Бурий і п. В. Прокопик. Кухня була в заряді пань під проводом п-ни М. Ворожбит — помагали їй Т. Мартинишин, М. Рибалт, Е. Прокопик. З. Глива, А. Кулинич і Г. Вішка. Буфетом зайнялися панове: Д. Глива, Т. Кулинич і І. Баґан.

Свято закінчено відспіванням українського національного гимну.

М. Л.

Посадник міста Янґставну А. Б. Флеск підписує Проклямацію. Стоять (зліва): Михайло Мартинишин, голова Відділу УККА; Оксана Штинь; адв. Михайло Юрчишин, заступник голови; Джан Терлецький — шеф поліції; Мирослава Ліщак — кореcп. секретар Відділу УККА; Іван Ліщак — фін секретар: Стівен Р. Оленик — Магонінґ Каунті контролер.

Ню Йорк, Н. Й.

ЗБОРИ РАДИ ПЛАСТОВОЇ ОСЕЛІ

12-го березня відбулися Загальні Збори Окружної Ради Пластової Оселі „Вовча Тропа". В зборах взяли участь представники від 8 Пластових Станиць і Пластприятів.

Цікаво відмітити деякі дані зі звіту голови інж. Бойдуника. В минулому році на Оселі в Іст Четгемі таборувало в літньому сезоні 856 пластунів і пластунок. Коли взяти під увагу різні пластові зустрічі і свята у весняному і осінньому сезоні, тоді через Оселю перейшло ще других 800 осіб.

Число учасників на пластових таборах постійно збільшується. і тому провадиться розбудова оселі. Побудовано за останніх два роки три нові курені для новацтва. відкриту їдальню для юнацтва, нові умивалки й інше. В стадії будови є нова кухня і їдальня для новацтва. Фонди на розбудову черпається з датків Сеньйорських і Старшопластунських уладів, пластових станиць і пластприятів, та допомоги українського громадянства. Майно оселі оцінюється на 75.000 долярів.

Вибрано нову управу Оселі, до якої увійшли: Ярослав Бойдуник — голова, Володимир Сушків — заступник. Ніна Ільницька і Петро Дармограй — секретарі. Степан Турнич — скарбник, Михайло Юзенів — таборовий і Тарас Триш — господарський — референти. Крім вичислених увійшли до управи як представники від поодиноких пластових станиць такі пані і панове: Л. Шмограй, В. Медвідь, Я. Ощудляк . О. Кутна, Т. Шевчук, Б. Соболта, Ю. Качмарський, В. Гладкий, Контрольну Комісію очолив п. Н. Ходновський з такими членами: З. Зарицька, М. Савицький. М. Мартинюк, П. Грицак.

Н. І.

АННА ТЕРЕЗІЯ БІЛЕЦЬКА

(ПОСМЕРТНА ЗГАДКА)

2-го грудня 1965 р. по важкій недузі померла в Нюарку, Дел., Анна-Терезія Білецька.

Покійна народилася 12 листопада 1900 р. в Добрині на Житомирщині. Під час війни розлучилася з дітьми й повернулася на Україну в 1945 р. Її муж Олександер був звільнений із Сибірської політичної каторги допіру в 1947 році. Десятилітнє ув'язнення в різних концентраційних таборах підкосило його здоров'я, він помер шість місяців після повороту додому. Покійна зазнала великих труднощів як непрацездатна вдова без жодної опіки чи допомоги.

Після того, як діти віднайшли маму, вони різними шляхами намагалися спровадити її до Америки. Але, не зважаючи на всі їхні старання, протягом семи років, московська влада була глуха й невмолима. Нарешті в червні 1958 року, через посередництво тодішнього губернатора стейту Мишиґен. а теперішнього віце-секретаря закордонних справ ЗДА Меннена Віліямса, пощастило передати справу на руки губернатора, а потім амбасадора ЗДА в ОН Адлея Стівенсона, який якраз від'їздив до СССР. В Москві Стівенсон особисто порушив справу в Хрущова. Хрущов пообіцяв, що пані Анна Білецька дістане дозвіл виїхати з Совєтського Союзу, що сталось у квітні 1959 року. До речі, це був один із перших таких випадків.

Останні роки Покійна провела в родині дочки й сина. Останні два роки жила в Бразилії, де син мав посаду дорадника Державного Департаменту. Повернувся до Америки у вересні 1965 року.

Донька Юлія якраз приїхала на відвідини до своєї мами, як здоров'я її погіршилося. Через чотири дні вона відійшла на вічний спокій. Не судилося Небіжці відчути справжню волю та радість, втішатися своїми внуками, яких вона так любила. Лишилися у великому смутку дочка п. Юлія Федь, син Святослав, сестра Юлія Радківська, шестеро внуків і багато друзів.

Похорон відбувся з Української Православної Церкви св. Апостолів Петра й Павла у Вілмінґтоні, Дел., де о. Нестор Столярчук і прот. Іван Данилевич відправили похоронні богослужби. Тіло поховане на українському кладовищі в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж. Члени сім'ї Покійної належать до Українського Народного Союзу.

Вічна Їй буде пам'ять!

Н. Н.

СПОРТ

редагує В. СОХАН

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Тризуб", Філядельфія — „Чорноморська Січ", Нюарк, півфінальні футбольні змагання Сходу в грах за Чашу ЗДА відбудуться в неділю, 17-го квітня. о год. 2:30 по полудні на грищі при 29-ій і Камбріа вулицях у Філядельфії. Переможець цієї зустрічі гратиме двоє фінальних змагань Сходу з дружиною УСК-у НЮ Йорк.

УСК Ню Йорк — „Джуліяна", Ню Йорк, мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько - Американського футбольного Союзу відбудуться в неділю, 17-го квітня о год. 3:15 на грищі Айнтрахт Овал при 37-ій вулиці і 20-ій евню в Асторії, Н. Й.

Шаховий турнір за індивідуальний чемпіонат СУАСТ-Схід відбудеться в суботу і неділю, 16-го і 17-го квітня в домі „Чорноморської Січі" при 508 18-та евню (ріг 12-ої вулиці) в Нюарку. Початок змагань в суботу о год. 9:30 рано. Керівник і гол. суддя турніру — д-р Орест Попович. ланковий шахів СУАСТ-Схід, делеґатури УСЦАК.

УСК — „ГОТА" 1:0

Ню Йорк, 10-го квітня. — Цією заскромною циферно перемогою УСК скріпив свої позицію лідера „Великої Десятки" НАФСоюзу УСК виступив у звичайному складі, без Сметтгирста, але на оборону повернувся вилікуваний з контузії Н. Янґ, який грав добре, але все ще обережно.

У першій півгрі УСК заграв краще технічно. держав легку перевагу, але напад не зумів використати ряду нагод. При кінці цієї півгри Пирдон змарнував нагоду здобути ворота з віддалі трьох метрів. У другій половині зустрічі перевага УСК-у була виразнішою і напад повів гарну та приємну для ока глядача гру. Бракувало однак викінчення цих гарних комбінаційно наступів. Одинокі ворота здобув Шейферс, який притомно прийняв подачу Бредлі — Пирдон і головою післав м'яч у сітку на 60-ій хвилині гри.

Напад УСК-у не виявив аґресивности. Для використання декількох певних нагод бракувало нападові доброго пробоєвика. Вільсон заграв слабше, як звичайно. Дімейн робив враження розгубленого: перестрілював, непотрібно передержував м'ячі та часто сам губив м'яч. Краще вийшов Пирдон, який розумно розділяв м'ячі. Ірфелт виявився досить працьовитим і твердим змагуном. Суддя Ді Сальваторе не був безстороннім; він часто не хотів бачити промахів „Готи" на карному полі, щоб не відсвистати карного до німців.

УСК рез. — „Гота", рез. 4:0

Ворота для УСК-у здобули: Скірка2, Кіляр 2. Резерва УСК-у висунулася після цієї перемоги на перше місце табелі резерв.

І. Дзядів

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ПРОФ. ЛАНКИ „ТРИЗУБА"

Загальні Збори Проф. Ланки „Тризуба", друга частина яких відбулася 2-го квітня, винесли рішення заінкорпорувати себе як неприбуткову корпорацію під назвою „Філядельфія Юкрейнієн Нешенелс". Перші збори уділовців заплянувані на червень. На них буде передискутований і прийнятий статут корпорації, як теж буде вибрана її Управа. Висота одного уділу встановлена на $5, щоб не обмежувати членства корпорації до заможних осіб. До часу оформлення корпорації та вибору Управи вестиме її діловодство дотеперішня Управа Професійної Ланки. Проєкт заінкорпорування Проф. Ланки виготовили члени Номінаційної Комісії, вибраної та уповноваженої до цього на зборах 12-го березня, — Ю. Прокопишин і С. Мазурок. Його дискутовано і схвалено зборами майже одноголосно. В дискусії голова матірного Товариства „Тризуб" вияснив, що заінкорпорування проф. Ланки не означатиме ніякого розриву Проф. Ланки з Товариством „Тризуб", та що воно є потрібним для дальшого розвитку і діяльности Професійної Ланки і Товариства „Тризуб".

Рішення оформити Проф. Ланку „Тризуба" як корпорацію є, на мою думку, позитивним і сміливим кроком вперед. У зв'язку з цією перебудовою організаційної системи Проф. Ланки слід звернути увагу на основну справу: завдання корпорації, яку творимо, є вдержати високоякісну професійну футбольну дружину. Таку дружину можемо мати тільки тоді, коли дамо змагунам не лише достатню винагороду, але теж належну моральну атмосферу, в якій вони почували б себе не тільки наємниками, але також учасниками великої спортової оргнізації.

Я. Татомир

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" У ПІВФІНАЛІ СХОДУ

„Чорноморська Січ" — Портуґальський СК 3:0

Нюарк, 3-го квітня. — Завдяки цій перемозі над Портуґальським СК з Ню Бедфорду ввійшли футболісти „Чорноморської Січі" до півфіналу Сходу в грах за Чашу ЗДА. В ньому суперником „Ч. Січі" буде „Тризуб", і ця зустріч відбудеться 17-го квітня у Філядельфії.

На складі „Ч. Січі" бракувало В. Каздоби і Й. Махника, зате вернувся після довгої перерви Микола Павлишин, який прилетів літаком з Буенос Айрес. Суперник „Ч. Січі", чемпіон Нової Англії, показався слабшим, як цього можна було сподіватися. „Ч. Січ" була кращою і мала постійну та рішучу перевагу, в якій можна було здобути більше, як троє воріт. Сильний холодний вітер (ок. 25 миль на годину) та хмари порохів на грищі утруднювали гру, яку короткими січовики вести подачами. Перші ворота зустрічі стрілив В. Чижович вже на 6-ій хвилині з карного за руку оборонця. В 33-ій хвилині Чайка підніс вислід сильним високим стрілом у дальший ріг воріт з подачі Снилика і Поноса. В другій половині образ гри дещо змінився. Портуґальці застосували швидкі наступи, яким вміло протиставилася тверда оборона „Чорном. Січі". Значно гостріше заграла в тому ж часі дефензива портуґальців. Це й було причиною здобуття лише одних воріт, стрільцем яких був Рада з подачі Чижовича на 85-ій хвилині гри.

Суддя зміжнародним досвідом Гольдштайн не мав труднощів у веденні цих завзятих але фер змагань. Цій зустрічі приглядався між іншими секретар Футбольного Союзу ЗДА Дж. Варіскіл. Склад „Ч. Січі": Юрків, Попович, Савицький. Павлишин, Мек Клоскі,

(Закінчення на стор 6-ій)

ВСЯ ВЕЛИКОДНЯ ПИСАНКА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДКОМІТЕТУ

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, 5020 OLD YORK RD., PHILADELPHIA 41, Pa.

ПОВІДОМЛЕННЯ УККА

УДАРНА КАМПАНІЯ ЗБІРКИ ДАТКІВ ДО УНФОНДУ НА 1966 РІК — ПОЧИНАЄТЬСЯ

Ню Йорк. Н. И. — З 1-им квітня 1966 року починається ударна кампанія збірки фондів на цілі УККА. Всі Відділи УККА в Америці вже одержали або одержать в найближчому часі точні інструкції, а Екзекутива УККА звертається до загалу українського громадянства з відповідним закликом.

1966-ий рік, це Ювілейний Рік УККА. Двадцять п'ять років тому, в столиці ЗДА — Вашингтоні, Д. К., створено на базі консолідації Українських Конгресовий Комітет Америки, членами якого є всі наші Центральні та Місцеві Організації всіх політичних напрямків.

П'ятнадцять років тому, на Конгресі Американських Українців у Вашингтоні, Д. К., створено Український Народний Фонд (УНФ), який став фінансовою базою діяльности УККА. За цих 15 років, до УНФонду вплинуло понад мільйон долярів.

Минулого року УККА відзначив 20-річчя публікації „Українського Квартальника" англійською мовою, який знайшов широке признання та є джерельною публікацією для українознавчих справ.

Під кутом цих трьох Ювілеїв проходитиме цьогорічна ударна кампанія збірки Національного Датку до УНФонду, яка матиме особливіше значення ще тому, що цього року, від 7-го до 9-го жовтня, в готелі Ню Йорк-Гилтон в Ню Йорку відбудеться IX Конгрес Американських Українців.

Минулорічна збірка датків до УНФонду дала надсподіваний вислід, перевищуючи впливи до цього Фонду за останніх 10 років. Це свідчить, що загал нашого громадянства розуміє вагу нашого центрального представництва в ЗДА і далі підтримуватиме УККА морально та фінансово. Висоту збірки датків до УНФонду з минулого року, яка досягла суми дол. 83,279.04, ми мусимо перевищити цього року й дати Централі УККА щонайменше 125 тисяч долярів.

У зв'язку з міжнародним положенням та широкими плянами діяльности УККА, сума дол. 125.000.00 є мінімумом, який треба зібрати в 1966 році на працю УККА.

До ударної кампанії датків до УНФонду повинні включитися негайно всі Відділи УККА та всі Організації в ЗДА, щоб ще перед початком літа зібрати бодай дві третини запляновані суми.

Проща до Катедри в Стемфорді

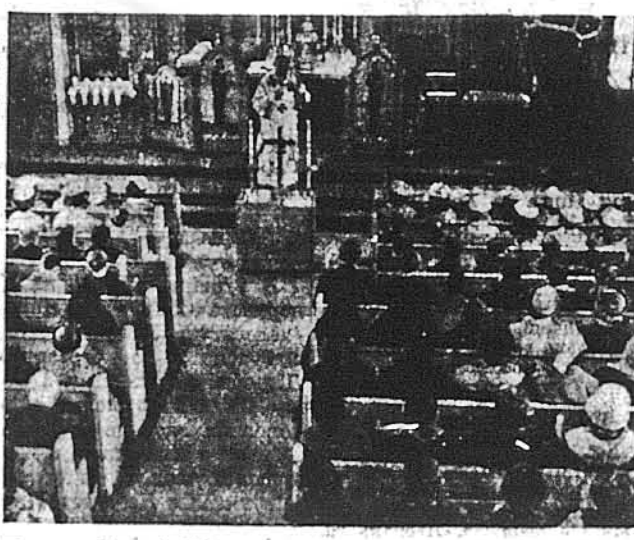
(Понад 200 осіб з парохії св. Петра і Павла з Коговз взяло участь в прощі)

Згідно із бажанням св. Отця Папи Павла УІ, який зарядив Надзвичайний Ювілей з нагоди закінчення Другого Вселенського Ватиканського Собору, Впр. о. Совітник Николай Вояковський зорганізував прощу своєї парохії до катедрального храму св. Володимира Великого в Стемфорді 20-го березня.

При нагоді цього Ювілею вірні Католицької Церкви мають змогу одержати повний відпуст, коли відвідають катедральний храм свойого Єпарха, висповідаються та приймуть св. Причастя і помоляться в намірені св. Отця. Для облегшення набуття відпусту, Єпископ Ординарій має право призначити також інші Церкви, де він сам буде правити торжественну Службу Божу. Та в дусі Другого Ватиканського Вселенського Собору, який у своїх постановах підкреслював вагу Апостольського Уряду Єпископа і потребу тіснішого зв'язку вірних зі своїм єпископом, прощі до центру своєї епархії — до катедри свого Єпископа з побажаннями. Згідно з цими напрямними Вселенського Собору, о. Николай Вояковський прибув зі своїми вірними до Стемфорду, які пережили один день дійсної духової насолоди та підйому.

Вже в десятій годині ранку прочани прибули автобусами під єпископську палату, звідкіля процесійно перейшли до катедрального храму св. Володимира Великого. Там Преосв. Кир Йосиф, Єпископ Стемфордський, відправив в сослуженні о. сов. Вояковського та інших отців торжественну Службу Божу, під час якої виголосив проповідь, пояснюючи вагу прощі та пояснив важливі рішення Ват. Собору, які тепер масмо постепенно впроваджувати в життя.

Після Служби Божої відбувся в новому будинку Коледжу спільний обід, під час якого шкільні діти з Когвз вручили Преосвященному Владиці Кир Йосифові образ Божої Матері Одигітрії.

Преосв. Йосиф Шмондюк, Єпископ Стемфордський, виголошує проповідь до прочан із Когвз, Н. Й.

По обіді прочани мали нагоду звидіти Український Музей, де між іншими збірками знаходяться деякі речі, подаровані громадянами Когоза. Відтак висвітлено для них цілий ряд знимок повязаних із Другим Ватиканським Собором, які пояснював по українськи о. Л. Гузар, а по англійськи о. П. Скріпковський. На закінчення цієї прощі, яка напевно залишиться в пам'яті всіх прочан милим спомином на ціле життя, відбулася спільна знимка з Преосв. Владикою Кир Йосифом.

Проща була добре зорганізована й осягнула повносто свою ціль. Вірні парохії св. Петра і Павла не тільки одержали ласку повного відпусту, але перебули приємно день зі своїм духовим Батьком Преосвященним Владикою Кир Йосифом. Між прочанами можна було почути часто такі слова, „яка я щаслива", „який я радий, що я вибрався на цю прощу". І ці гарні вражения і духову користь вони задячують свойому енергійному о. пароховi та добрячому Владиці.

В. Л.

НОВІ КНИЖКИ

ГУМОР З ТУГОЮ ОБНЯЛИСЬ

Микола Понеділок. СМІШНІ СЛЬОЗИНИ. Видавництво „Свобода", Джерзі Сити - Ню Йорк, 1966. Передмова В. Давиденка. Обкладинка, дружній шарж та ілюстрації Едварда Козака.

Нова книжка Миколи Понеділка підносить питання про походження, істоту і зміст його творчости, що набули йому таку прихильність, пошану й зацікавлення українських читачів на чужині і набудуть їх у визволеній Україні. Творчість М. Понеділка наскрізь оригінальна, він не має ані попередників, ані школи. Його гумор справжній український, може запорізький. Він міцний і гострий, але не злобний. Автор не творить карикатур, але унаочнює контрасти в своїм оточенні й обставинах, що викликають веселість, яка дозволяє перейти понад ними до порядку денного життя. Має він мужність не поминати самого себе, даючи іншим віддзеркалення своїх нещасливих пригод, аж до зламання ноги включно.

Гаслом до своїх тем міг би автор зазначити — гірким сміхом моїм посміюся. Змістом багатьох його оповідань є противенство між оточенням і тугою за батьківщиною, що викликає „смішні сльозини". Про них „Говорить лише поле". Гумор актора має часто оборонний характер для власного духу і для інших. Він має особливу вартість для українців, яким доводиться боронитися і проти Москви і проти власного зникнення в чужинецькім оточенні. Не лише політична смішність вбиває, а і в багатьох випадках вбивчою є смішність щоденного життя.

М. Понеділок не вигадує гумористичних тем і ситуацій, він констатує їх, показує іншим, устійнює таким чином органічну лучність між собою і найширшим народом загалом. Його національне значення в українській літературі на чужині полягає по части в тім, що він належить до письменників, які найтісніше прийшли з України. Його сльозини спричинюються тільки для яких України ніколи не зробилась легендою, то перебуває поза межами їх щоденного життя. Отже туги автора вони не мають і її не розуміють. Може слушно він зазначує — „Мої приятелі сходять на пси". Хоч не всі очевидно, і не зовсім. Про це свідчить і популярність самого М. Понеділка, від якого він подих України.

Для своїх оповідань витворює автор оригінальну барвисту термінологію, потрібну для яскравости літературного малюнку. Дуже цінним органічним додатком до книжки служать таланові ілюстрації Едварда Козака, що збільшують значно життєвість дієвих осіб. Зміст і мистецьке опрацювання книжки забезпечать значне поширення її між українськими читачами.

М. Брадович

ВИСВІТЛЮВАННЯ ФІЛЬМІВ ВАСИЛЯ АВРАМЕНКА

Ню Йорк. — Василь Авраменко, відомий український балетмайстер і кінорежисер, почав тут в неділю і понеділок, 10 й 11 квітня висвітлювання накручених документальних фільмів з Риму й Індії п.н. „Поклін Кардиналові". У фільмах показані моменти з перебування кардинала Йосифа Сліпого в Індії, як також з його інсталяції на кардинала в Римі. Висвітлювання цих фільмів доповнене фільмом „Маруся". З середи 13 квітня відбуваються вечори з висвітлюванням цих фільмів у Філядельфії і в п'ятницю 15 квітня там в Домі Тризуба при 4932 Норт Брод Стріт відбудеться два сеанси о год. 7-ій і 9-ій вечора. Покази цих фільмів відбудуться ще також у Ню-арку в залі школи парафії св. Івана Хрестителя, о год. 2-ій і 5-ій по пол.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб занесені ім краще будуче, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Амстердам, Н. Й.

КОНЦЕРТ У ПОШАНУ СЛУГИ БОЖОГО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ

27 березня під патронатом Української Кат. Парохії св. о. Николая та при співучасті членів Української Театральної Групи ім. Лесі Українки з нашої округи — влаштовано Концерт в честь Митрополита Андрея в століття його народин. В програмі були такі точки: американський гимн — п-ні Олена Баб'як. Вступне слово — Всч. о. парох Лев Ліщинський. Жіночий хор місц. Відділу СУА під управою п. Витовта Боднара відспівав „Через поле широке" з солістом Володимиром Літинським, та „Цариця скиталців" (Декайло - Василик). Доповіді по-англійськи Лідія Базар і по-українськи — п. Теодор Кокорудз.

Виступи солістів: „Диво Маріє" і „Ой гляну я, подивлюся" — п. Ярослав Кушнір, „Молитва" з опери „Тоска", „Розжалоблена душа" (Лепкий - Січинський) та „Ні долі, ні волі" (муз. Третяка) — п-ні Марта Гречаник, „Аве Марія" (Шуберта) і „Не співайте веселих пісень" Олена Баб'як, „Зелені гори" та „Цвітка дрібная" — Володимир Літинський; „Ой Дніпре, мій Дніпре" та „Гетьмани, Гетьмани" (Лисенка) Ярослав Літинський. Мелодекламації в супроводі фортепіяну: „У Храмі св. Юрія" — Софія Ліщинська, „І знов страшні чутки", — Леся Боднар. Квінтет з опери „Ноктюрн" у виконанні наших гостей-солістів. Фортепіяновий супровід був в досвідчених руках проф. Ірини Заячківської - Гаврилюк, яка акомпаніювала солістам та декляматорам, й виконала по мистецьки „Рапсодію" Ліста.

Відспіванням Українського нац. Гимну закінчено концерт.

Отець парох подякував всім виконавцям програми, в першу чергу всім солістам. Слухачі щиро вітали їх оплесками та в нагороду, на руки найбільшої ентузіязтки групи — проф. І. Заячківської - Гаврилюк, вручено їм китицю квітів.

Вклад праці у підготовці концерту вложили: о. парох своїми зв'язками з місц. радіо-станціями, місц. щоденником „Амстердам Івнінг Рекорд", який умістив портрет Митрополита та важливі біографічні дати і програму концерту, а також вплинув на місц. кат. парохів, щоб розіслати в недільних бюлетенях своїх парохіян про наш концерт.

Дохід із добровільних датків в сумі 87 дол. та замовлено 7 книжок „Масмо Кардинала", призначено на Український Катол. Університет у Римі.

Н. Н.

Посмертні згадки

ОЛЬГА БОРИСОВНА ГЛАЗКОВА, довголітня й активна членка 455 Відділу УНС ім. Лесі Українки в Ню Йорку, померла нагло на 52-му році життя 11-го квітня 1966 р. в Ню Йорку. Панахида, відбудеться в п'ятницю, 15 квітня ц. р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Ярема при 7-ій вул. в Ню Йорку, а похорон в суботу, 16 квітня 1966 р. о год. 12:30 на укр. цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж. — козацький відділ. Покійна полишила в глибокому смутку мужа Василя Глазкова в ЗДА, доньку Лідію, зятя Олексу та внуків: Юрія й Александра в Европі, сестру Галину, братів: Юрія й Бориса в Европі та Андрія в Австралії. Покійна брала завжди живу участь не тільки в союзовому, але і загалі в українському громадському житті в Ню Йорку.

Вічна Їй Пам'ять!

Софія Соколишин, секр.

ЗА ВІСІМ КІЛОМЕТРІВ ВІД ЖИТОМИРУ

У селищі Хінчанці, за вісім кілометрів від Житомиру, розкинувся льонокомбінат.

Як живуть і працюють там робітники, — розповідає Б. Сінкевич у „Молоді України" 4 березня. „В основних цехах — льоночесальному, ткацькому та прядильному так брудно, таке занечищене повітря, що немає чим дихати. Може, хоч помиється с де після роботи? Ні! Не було й немає ні лазні, ні туалету. А вмивальник, показав робітник, самі бачите, дошками забитий".

Ділимося сумною вісткою з Рідньою і Приятелями, що дня 7. квітня 1966 року, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшла у Вічність на 97-му році життя, наша Найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п. Савина з Турковських ЛОПАТИНСЬКА

вдова по о. пароховi Брошови, Україна.

ЗАУПОКІЙНИЙ ПАРАСТАС буде відправлений в п'ятницю, 15-го квітня ц. р. о 8-ій год. веч. у похоронному заведенні Креденсора при 25-ій і Брави вулицях у Філядельфії, Па.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ розпічнуться в суботу, 16-го квітня 1966 р. о год. 8:30 ранку з пох. заведення до церкви св. о. Николая при 24-ій і Поплар вул., де відправлена буде Заупокійна Служба Божа, і звідкіля Тлінні Останки Покійної будуть перенесені на цвинтар Факс Чейс.

Тяжким горем прибиті:

Родина ЛОПАТИНСЬКИХ з рідньою у Філядельфії, Па.

і син о. РОМАН ЛОПАТИНСЬКИЙ в Україні

Родина ОЗАРКІВ і Родина БАЛЕВИЧІВ

Внуки і правнуки

ТОВАРИСТВО ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ м. НЮАРКУ, Н. Дж. з великим смутком повідомляє все Українське Громадянство, що 7-го квітня 1966 року на удар серця, помер в Мюнхені, Німеччина Голова Української Національної Ради

сл. п. інж. ОСИП БОЙДУНИК

Товариство Прихильників УНР м. Нюарку, Н. Дж., цим висловлює своє глибоке співчуття: Родині Покійного, Українській Національній Раді, Його Проводові, Державному Центрові УНР та Виконному Органові УНРади.

ПАНАХИДА по сл. п. інж. ОСИПОВІ БОЙДУНИКОВІ буде відправлена 17-го КВІТНЯ 1966 року в 11-ій годині дня, в Українській Православній Церкві Святого Вознесення, 675 Савт 19-та вул., Нюарк, Н. Дж.

Управа Товариства Прихильників УНР м. Нюарку, Н. Дж.

Замість квітів на могилу нашого Друга **інж. ЮЛІЯНА НАНАССИ** на фонд дитячого журналу „ВЕСЕЛКА" **15.00 долярів зложили**, висловлюючи співчуття Родині д-р Карло і Софія ЦАННІНГЕР і родина КОТЕЛЕВИЧ

ЗАМІСТЬ ОКРЕМИХ ПОДЯК

Церковним своїм Властям, Дирекціям Р.Ш. в яких я вчителюю, бувшим моїм Парохіянам зі Стрия, Гвелфу — теперішнім з Торонта й Бредфорду, як рівнож своїм Рідним, Друзям і Знайомим, які віддзначили так важний в мойому життю День 50-літнього ювілею мойого Священства і з цеї нагоди прислали мені побажання, щиро дорогою складаю мою щиру подяку: За Ваше Серце — прийміть моє серце!

Рівночасно повідомляю, що замість поодиноких окремих подяк, вислав я на цілі нашої найвищої наукової установи — Український Католицький Університет в Римі жертву 50 долярів.

МАРІЯН РОМАН ЦУРКОВСЬКИЙ (в. р.)

Торонто — Чужина в березні 1966

СПОРТ

(Закінчення зі стор. 4-ої)

М. Німерчинський, Чайка, Снилик, В. Німерчинський, Чижович, Понось. Рада, Сольчаник.

О. Твардовський

„ЛЕВИ" І „ЧЕРНИК" ПЕРШУНАМИ ВІДБИВАНКИ СУАСТ — ПІВНІЧ

В турнірі відбиванки за першість СУАСТ — Північ (делеґатури УСЦАК), який відбувся 26-го березня в Дітройті, перше місце і Чашу СУАСТ в конкуренції чоловіків здобула дружина „Левів" з Шикаґа, а в конкуренції жінок дружина „Черника" з Дітройту. Друге місце чоловіків здобули відбиванкарі „Черника", а друге місце серед жінок зайняли сумівки „Крил" із Шикаґа. В турнірі взяло участь по чотири дружини в обох конкуренціях. Крім згаданих переможців учасниками турніру були чоловічі та жіночі дружини СК СУМА „Орлик" і СК СУМА „Київ" з Дітройту. Не дописав Клівленд, який не прислав дружин „Львова", та СК СУМА „Скала", який повідомив про те, що перешкоджений. Несподіванку справили всім жінки „Черника", які виказали знамениту форму, жертвенність і бажання перемогти. Натомість СК СУМА „Орлик", дружина яка виявила минулого року багато охоти і завзятости, стояла цим разом нижче свого рівня. Молодий склад дружини чоловіків цього ж осередку СУМА подобався всім своєю гарною грою, темпом і технікою.

Провід змагань був у руках членів Управи СУАСТ-у з Дітройту, а господарем цього турніру, який пройшов згідно з наміченим пляном і в дружній атмосфері, був УСТ „Черник", що вив'язалося добре зі своїх обов'язків.

Володимир Рижий

ВІДБУЛАСЬ ЗУСТРІЧ З МИСТЦЯМИ В КОЛЮМБІЙСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Ню Йорк. — З нагоди виставки дереворитів трьох українських мистців Якова Гніздовського, Бориса Пачовського і Мірка Пилишенка в Колюмбійському Університеті відбулась там у вівторок зустріч із цими мистцями. Виставку й зустріч організував Український гурток при цьому університеті під проводом професора Юліюса Гельда і студентки Христини Хитрої.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 17-го КВІТНЯ 1966 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — Т-во „Дністер", Відд. 430, повідомляє своїх членів, що побір вкладок за місяць квітень відбудеться, в огляду на Великодні Свята, в такому порядку: (1) В неділю, 17-го квітня в „Тризубі" в год.1-3 по пол.; (2) в суботу 23-го квітня в Укр. Клюбі при 24-ій вул. в год. 7-9 веч.; (3) в неділю 24-го квітня в Укр. Клюбі при Френклін вул. в год. 11:30 до 1:30 по пол. Просимо вирівнати залеглости.— За Управу: Осип Бакай.

ДЕТРОЙТ, Миш. Місячні збори Т-ва ім. І. Франка — 146 Відд. УНС, перенесено з 10 квітня з причини Великодних Свят. Відбудуться як звичайно о 1.30 по полудні в приміщенні Укр. Амер. Осередку при вул. Карпентер.

Управа.

БОФАЛО, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 127 Відділ УНС о годині 11.30 ранку при Філмор і Онейда віл. Проситься членів брати участь у зборах і вплачувати вкладки начас, бо вкладки мусять бути заплачені до 25-го кожного місяця. Побір членських вкладок відбувається кожної неділі у вище згаданому часі і приміщенні — І. Була, голова, п-ні М. Гаравус, фін. секретар, П. Гаравус, касир.

БАЛТІМОР, Мд. Місячні Збори бр. Пресвятої Тройці — Відд. 320 УНС о год. 1.30 по полудні. Проситься всіх членів прибути на означений час та вирівняти свої вкладки.

Д. Пісецький, пред.
Н. Малко секретар.

ЦЕНТРАЛ ФАЛС, Р. Й. Місячні збори 93 Відд. ім. Івана Франка УНСоюзу о год. 2 по обіді в залі Сивік Сентер. Проситься членів принести місячні вкладки.

Богдан Трембач, голова
П. Іваницький, секретар.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Місячні збори Т-ва Сокіл, Відд. 336, о год. 1-ій по пол. в УНДомі при Вест 14-ій вул. — Гр. Степанек, предс.; Гр. Кісіль, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запорозька Січ — 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Дмитрія. Проситься чл. вирівняти свої вкладки. — Управа.

ВІВТОРОК, 19-го КВІТНЯ 1966 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори 270 Відділу о год. 7.30 в Укр. Нар. Домі при 92-96 Фліт вулиця. — Управа: А. Шаран, М. Варан, С. Островський.

СУБОТА, 23-го КВІТНЯ 1966 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорноморська Січ 14-ий Відд. о год. 7:30 веч. в залі Чорноморської Січі, 508 18-та Евеню. Проситься чл. прибути та вирівняти залеглі вкладки. — В. Роговський, предс., М. П. Отрок, секр.

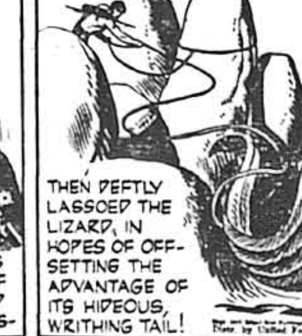
Розшуки

ПОШУКУЮ
БОГДАНА ДЕРКАЧА
сина Миколи і Ольги, урод. в Станиславові в 1936 або 1937 р. Маю вістку від батька. Хто знав би про місце його перебування, прошу повідомити під адресу:
Zenon Omecinskyj
95 Pine Tree Lane
Rochester, N.Y. 14617 U.S.A.
Канадійські газети прошу передрукувати.

ЛУЧКОВСЬКА МАРІЯ
пошукує сина Івана і дочку Катерину. Старі еміґранти. Хто знає про них, або вони самі, прошу напишіть до краю до мами або на адресу:
37661 French Greek Rd.
Avon, Ohio 44011

ТАРЗАН, Ч. 5605. Унешкід ливлює потворний хвіст!

Тарзан швидко запланував ратунок дивного воїна від схоплення його дивовижним плазуном.

Він прив'язав свій шнур до одного з закрутів скелястої формації.

А тоді спритно кинув аркан на плазуна в надії спаралізувати рух хвоста, яким потвора безнастанно крутила.